

J. Starters Daraide : eerst vertoont op de Leeuwarder Camer ... den 21 September 1618 ...

<https://hdl.handle.net/1874/35575>

BM

II, B. 40

De tyd en heeft noyt weghgenomen

So blinckt hun deugt voor iedereen.

Den naam en 't overschot der vromen

Want nadat zy zijn overleên

J. S T A R T E R S
D A R A I D E.

Eerst vertoont op de
L E E U W A R D E R C A M E R,
Och mocht het rijsen, Den 21 September, 1618.

Ende nu weder herbat op
d' A M S T E R D A M S C H E S C H O U B U R G H,
In Februius, Anno 1640.

Op den Regel:
Seght niet dit wil ick dus o Mensch,
Want God schickt alles naer sijn wensch.

Ten vierden mael herdruckt, en van veel fauten verbeteret.

A M S T E R D A M,

Gedruckt by Nicolaes van Ravesteyn.

Voor Dirck Cornelisz Hout-haeck, Boeckverkooper
op de Nieuwe zijds Kolck, Anno 1640.

Aen den Erntfeften, Hoogh-geleerden, in alle Deughden
ende Geestlighe oeffeningen uytmuntenden

J O N G H E L I N G H
T H E O D O R U S
G R A S W I N C K E L,

*Mijnen waerden ende sonder weder-gade
aenghenamen V R I E N D.*

Oewel de grijsse Vorst, de Vader vande
Snee

De kroese baren van de sporeloose Zee
Doet door den scherpen blaft sijns kouden
aessems stremmen,
En als een stalen vloer vast aen malkander
klemmen.

Ia nu al 't gheen verkout dat s' Hemels licht gheniet,
Noch heeft hy op den gloet van onse vriendschap niet,
Ons vriendschap niet door dwangh van Maeghschap aenge-
boren,

Maer uyt ons eyghen lust en vrye wil ghekoren:
Niet bondigh om dat langh ons kennis is gheweest:
Maer bondigh, mits wy beyd sijn eenigh inde gheest.
't Is waer hy en de Zee heeft voor een wijl ons beyden,
Soo veer het Lichaem streckt, ghesondert en ghescheyden:
Maer 't beste deel van ons, ons Geeft sal nimmermeer
Ghescheyden kunnen sijn, al sijn wy noch soo veer.
Dat voel ick voor mijn deel met innerlijck beroeren:
Want d'al te vlugghe tijdt kan my gheen uur ontvoeren,
Of mijn ghedachten sijn daer in met uwe deughd,

En gaven van u Gheest vervrolijckt en verheughd,
Nu groet ick het gheluck, dan zeghen ick de stonden,
Waer in ick alder-eerst u kennis heb ghevonden,
En rijster een ghespreck van geestigheyd: terstont
Is GRAS - WINCKEL mijn baeck ghy leyd my in de mont,
Van u ist dat ick spreek, van u ist dat ick donder,
Van u ist dat ick roem een yeder tot een wonder:
Aen u de waerdste vriend, dien ick oyt heb ghekent
Ist dat ick insgelijcx nu mijn *Darayda* send:
Laet hem doch wellekom zijn, ghelijck hy hoopt te wesen
En wilt sijns levens loop goed-gunstelijck door-lesen.
Merckt hoe hy hem verkleed, siet hoe hy speeld de mom
Om onbekend te zijn, en denckter dan eens om
Dan doch soo middeler-tijd mijn Musa werd bespronghen
Van nydigh achter-klap der kakelende tonghen,
O luyftert daer wat naer, en komt het u te oor,
Soo bolwerckt daer de schild van uwe gonste voor:
U eyghen ick haer toe, beschermd haer als u eyghen,
Soo sal sy veyligh sijn, laet al de wereld dreyghen
En spuwen haer vergift vol nydigheyt op haer,
Noch sal zy sijn gherust, en vreesen gheen ghevaer.
Wel dan mijn groote Vriend, daer alle mijn ghedachten
Van mymeren by daegh, van droomen alle nachten,
Die altijd om mijn speeld, blijft altijd oock de mijn,
Ghelijck ick d'uwes ben, en eeuwich hoop te zijn.
Vaerd wel, en bakerd u in loffelijcke lusten.
Dewijl ick leef en sweef in moeyelijck onrusten.

Tot *Amsteldam* den 25 *Februarij* 1621.

Den geheelen uwen

JAN STARTER.

E E R - D I C H T ,

Tot Lof van den treffelycke, ende vermaerde

R Y M E R

I A N S T A R T E R ,

Op *zijn bly-eyndigh Spel* van

D A R A I D E .

Onst-haters, berispers, vuyl spottende Momisten,
Die deur de groote nijt een anders werck betwisten,
Berst in u eyghen quaet, dit Boeck is al te eel
Dat het beschat'ren kan u schrael en heese keel.

Lief-hebbers die vermaeck in brave Rymerije
Hebt, komt hier, en door-leest dees soete vrycrye,
Siet hoe *Darayde, Sidonia* behoudt,
En hoe na langhe liefd hy *zijn Diana* trouwt.
Deurgrondt dees rijpe sin, die 'k onnoodigh te wesen
Hierte verhalen acht, om dat ghy 't selfs kond lesen.
Maer veel eer, ick mijn vlijt (soo veer ick kan) doen moet
Om hem te dancken die ons dus veel diensten doet,
Sijn yver doet ons hier vermakelijke stichten.
Sijn boertery die doet ons droeve Gheest verlichten.
Dit gierlijke Spel een yder soo behaeght,
Dat selfs ons braef Tonneel daer groote roem van draeght,
Mijn Pen is machteloos om *zijn verdienst* te prysen:
Mijn kracht te teer: om hem eers ghenoech te bewysen,
Dus *Nimphjens* brengt ghebloemt, van't *Helicons* ghewest,
Komt *Musen* met *Laurier*, en vlecht daer van om 't best,
Eer-kranssen, gaet *zijn hooft* daer gierlijck me verrijcken
Op dat hy ons door u noch meerder konst laet blijcken.

A. v. Mildert.

S O N N E T.

BEruchte Friesen, noyt en waert ghy soó volmaeckt
 In ware wetenschap van brave Poë sien,
 Als ghy gheworden zijt nu recht in dese tijen,
 Nughy de stroomen hebt van Pegasus ghesmaeckt,

Waer aen (ghy wonderlijck) en schielick, zijt gheraeckt,
 Het gheen wy Bataviers u t' satmen schier benyen,
 Dus mooght ghy u met reen verheughen en verblyen.
 Midts ghy het gheen gheniet daer onse siel naer haeckt.

Ha **S T A R T E R** of ghy waert ons tot een licht ghebleven,
 Ach of ghy noyt en waert vertrocken uyt der Stadt,
 Maer laes het is om niet, wy hadden 't luck niet dat

U S T A R hier schyne mocht tot vreughde van ons leven.
 Tot Leeuwarden daer most de glans zijn van u Son,
 't Was Leeuwarden dat u ons, laes ontrecken kon.

't Verkeert haest.

K L I N C K

KLINCK-DICHT.

Starter, Starter ach wie sal te recht u eeren?
 Wiens tonge sal u lof uyt spreken? en wiens hand
 Beschryven 't kloeck vernuft, uyt beelden het verstand
 Dat in u harssens speelt en yeder een doet leeren?

De Princen machti gh, en d' aensienelycke Heeren,
 De braeffste Ridders, en de grootste van het Land
 Die sullen uwen roem (soo veer als Phœbi brand
 Des Verelds klood beschijnd) verbreyden en vermeeren.
 Dan doch de Nymphjes meest; om dat hy haer ghe waerd
 Ontleenen doet van een, die doen hy hem gheen raed
 Sach, om tot het ghenoot te raken van syn minne
 De wapens en het Hof ghelyckelyck verlaet,
 En tot de kleedingh van de soete Maeghjes gaet
 Om soo zijn waerdste waerd door 't waerdste 't overwinnen.

I. Scheepmaker.

S O N N E T.

Ch of Natuur ons had met soo veel schranderheden
 Begaeft, dat wy de Geest van u, o kloeck Poët
 Uyt schallen konden t' saem, wat souden wy ghereet
 Zijn, om u lof en eer volmondigh te verbreeden.

Want ghy vertoont ons met seer gierelijcke Reden
 Hoe vreemt Sidonia haer wreede wraeck vergeet,
 Hoe soet Darayde sich ghelyck een Vrou verkleet,
 En veyligh by Diaen zijn liefste Lief komt treden.
 Maer uwe Boertery, waer mede ghy af beeld
 Hoe boertigh en hoe soet de Boere liefde speeld
 In d' Amsteldamsche spraeck, gaet 't soetste soet te boven.
 Dus Starter gaet soo voort, laet blinken u verstant,
 Laet glinsteren u Star ter eeren van u Land,
 Op datmen naer u doot u geesticheyt mach loven.

P. v. Malsen.

P R O.

P R O L O G V S.

Ghelijck een Honigh-bye zijn arbeydt doet met lusten/
 En vooz een ander meer / als tot zijn eyghen rusten
 Vergaert den honigh dauw / en singht / en byzpst / en byzmt :
 Soo gaet het oock met ons / en onse soete kunst.
 Wy doen ons werck met vzeught / met dichten / singen / tarmê /
 En dat al tot u lust / en 't bozdeel vanden Armen /
 Wy hebben nuts ghenoech / en vzeughs ghenoech daer van /
 Soo veer ons kleyne konst / dooz gunst u wel staet an /
 Wel dan konst-gierigh volck (dien wy al wat de Menschen
 Opt konden vande Goon begheeren ofte wenschen /
 Toe gunnen grondelijck) ick bid u gheest ghesooz /
 Tot dat ick 't Inhoudt van het Spel u draghe vooz.

S Idonia seer verstoort op Florisel van Griecken,
 (Die op een houte paerdt / met sijn gheuewen wiecken
 De dunne Zee dooz-sneed / en nam een snelle vlucht /
 Haer latende alleen / mistroostich en bebzucht)
 Creed eerstlijck vooz : die / doen zy schijnlijck sach vooz ooghen /
 Dat haer de Grieksche Prins soo schendich had bedrogghen /
 Schier bozst / en spleet van een / dooz hart-seer / rou en pijn /
 Ja zwoer oock / dat zijn bzucht / haer wzaeck op hem sou zijn.
 Nu 't Dochterken / dat zy daer na Diana noemden /
 (Om hare schoonhepts wil / daer al de Wer'ldt van roemden /)
 Volwassen was / ontbood sy Schilders / die terfont
 Haer contersepten af / (voozwaer een wzeede vont)
 Dees conterseptels heeft sy dooz de Wer'ldt ghesonden
 Men allen oozden / daer men trotsche Ridderz vonden /
 Met die voozwaerde / dat wie Florisel bevocht /
 Derwon / en voozt zijn hooft met hem te Guinday bzocht /
 Die sou tot zijnen loon Diana moghen trouwen /
 En 't Coningh-ryck daer hy oock vooz zijn eyghen houwen.
 Het welck Don Florisel, den onvertsaegghden beldt
 Seer dickwils in 't ghebaer zijns levens heeft ghestelt ?
 Want wat manhaftigh was / dat quam het schier beuechten /
 Maer laes ! sy konden niet op zijne kracht uptrechten.
 Ghelijck een steene Rots des Zees ghewelt veracht /
 Soo weder-stont hy al de Ridderlijke macht /
 En dwonghe allegaer / die hy liet onverslagghen /
 De tydingh van sijn kracht de Koningin te dragghen.
 Waer dooz sy dagelijck schier bozst van spijt en schand /
 Om dat zy tot de wzaeck gheen middel meer en vand.
 Ten laetsten is den Pzins Agefilan t' Athenen,
 De beeldenisse van Dianaz glautz verschenen /
 't Welck soo zijn jonghe hert met hare min bevingh /

Dat met Arlanges hy nae Guinday henen gingh
 In Vrouwelijck ghewaerd om by Diaen te raken :
 Want Mannen mochten haer niet sien/ veel min ghenaken.
 Dees Maeghden in de schijn die trocken op de reedt/
 En hebben inde dienst Diana haer besteedt/
 Dooz Amazones die op Instrumenten speelden/
 En alderlep ghesangh op iijste maten quelden :
 Sp bleben inde dienst/ en raecten inde gonst
 Van het gheheele Hof/ dooz haer volmaecte konst.
 Agesilan, die sich Darayde doen liet noemen/
 Die liet sich aldermeest dooz Wapens-kracht beroemen/
 Gheen kusen/ noch ghediert/ hoe schizcklyck het sich dzaegh/
 Die hy niet dooz 't ghewelt van syn gheweert verfloegh.
 Op 't lest de Koningin/ bemerkend in haer sinen/
 Dat sy Don Florisel dooz niemant kon verwinen/
 Eyscht sy een bede van Darayde, die 't heur Vrouw
 Bewillight/ eer sy wist wat dat sy eysschen souw/
 Doen sprack de Koningin/ dit is dan myn begeeren/
 Ghy sult my 't Manlyck hooft van Florisel vereeren/
 En als ghy my dat hier ghebracht hebt in het Hof/
 Soo sult ghy my het Hooft oock daetlyck houwen of/
 Op dat ick eens mijn wyaeck ten vollen mach versaden/
 En mijn versnachte Geest van alle druck ontladen.
 Darayde die trock heen/ en heeft met listigheyt
 Don Florisel int Hof des Koningins ghelept :
 Alwaer sy/ wyl hy sloop/ is sachtjes opgheresen/
 En heeft den Koningin haer Florisel ghewesen/
 Haer ghebend inde hant een sterck scherp snydent zwaert :
 Du ist/ sprack zy/ den tijdt/ volboert u wyeeden aerdt/
 Hier leyt u Florisel en slaept ter goeder trouwen/
 Du kondt ghy/ soo ghy wilt/ hem selfs het Hooft af houwen.
 Sy nam 't zwerdt inde vuyt/ maer ach! de oude Min
 Quam dooz syn soet ghesicht haer weder in den sin/
 En die begon doe met de wyeede wyaeck te strjden/
 Soo dat haer hert niet kon de groote wyeedheyt lijden.
 Dit nam Darayde waer/ en na veel vzeindigheyt
 Heeft hy de peys ghemaecht/ de tweedracht afghelept/
 En booz zijn loon Diana tot zijn Vrouw bekomen/
 Dus heeft dit wyeedt besluyt/ een end in vzeughd ghenomen.
 De Koningin wierdt veer van hare wil ghebracht/
 Soo dat zy wel met reen/ dit sprack-woort segghen mocht :

Seght niet, dit wil ick dus, o Mensch!
 Want Godt schickt alles na sijn wensch.

Ick bid u wilt ons doch een stil ghehoor mee deelen/
 Op dat wy moghen 't Spel met meerder lusten speelen,

PERSONAGIEN.

SIDONIA, Koninginne van Guindaye.

DIANA, haer Dochter.

AMADYS, Keyfer.

FLORISEL, Prins van Griecken.

BRIANTES, een Ridder.

BRUNEON, Koningh van Gaze.

AGESILAN, daer na Darayde, een jonghe Prins van Griecken.

ARLANGES, daer na Garaye, Prince van Spaengien.

LARDENIE, Hertoginne, Dianæ Gefellinne.

CLEOPHILE, een Koninginne.

FLORARBAN, Ridder met de Phœnix.

GALTASAR, een Ridder.

GUNDASTES, sijn Broeder.

BRUSERBE, Koningh van Magazet.

1. Verthoonder.

2. Verthoonder.

J. STARZ

J. S T A R T E R S D A R A I D E.

Eerste Handelinghe. Eerste Vytkomst.

Sidonia. Diane.

Reed voort mijn liebe kint / en komt u Moeder
nader

Die dienen sult tot wzaeck van u trouloose Vader.
Ha ! Florisel, ick sal noch sien den blijden dagh
Dat ghy beklaghen sult dat u Sidonia sagh.

Eens had ghy my u Trou / als man en Heer ghe-
gheven /

Eens had ick in mijn hert ten Hemel u verheben :
Eens swoert gh' u leven lang my te verlaten niet /
Waer op ick u 't ghenot van mijne min toeliet /

En worde voort begoot (ap my ! ick smelt in tranen)

Ich baerden 't lieve Beeldt / mijn Dochterken Diane,

En doen ghy schellem saecht u Koningin bezucht /

Doen maectten ghy u 't zepl / en naemt een snelle blucht.

Maer bepd / de Goden / die dit in ghedachten hontwen /

En straffen die dus licht bespotten d' Echte trouwen /

Die hebben my tot wzaeck / u straf hier schoon berepdt /

't Welck strengelijck dooz my sal worden aengelepdt :

Dees Dochter dien ick heb dooz u bedroch ghedraghen /

Het schoonste Beeld / dat opt des Menschen ooghen saghen /

Het teycken van mijn Min / sal sijn voorttaen / ter nood /

Het voedsel van mijn wzaeck / en d' oozsaeck van u doodt.

Gheen Man en sal haer sien / dat heb ick dier gheswozen /

Want ick sal haer terfont gaen sluyten in den Tozen

Dien ick tot haer vermaeck niet treffelijck ghebouw /

Vercierd heb / soo 't betaemt dooz diergelijcken Vrouw /

De Schilders laet ick oock dooz al de Wereldt halen /

Om hare schoonheypds glans na 't leven af te walen /

Dees Beeldenissen sal ick dan de Wereldt dooz

Gaen stieren / waer ick maer van byzome Helden hooz :

En wien Don Florisel kan van sijn Hoost berooven /

Sal ick mijn Dochter / en mijn Coningh-rijck beloven.

Dien seggh ick / die my byzenght haer eyghen Vaders hoost /

En niemant anders wort zy tot een Vrouw beloofst.

O Florisel ! wanneer ick inde kamer trede /

Vaer ick wel eer u min ghenoot vol gepligheden /

Wat meynt ghy dat ick denck ? Wanneer ick eens aenschouw
 Het Bed/ waer op ghy my zwoert u bebenysde trouw/
 Het bed/ daer wy soo vaech op plachten t' saem te rusten
 Het darsel gapl getwoel/ bedoven inde lusten/
 O trouweloose Ghyt/ dien ick soo had bemindt/
 Denckt in wat bangigheyt mijn Ziel sich dan bevindt/
 Dien ick te venster upt/ soo ooght ick op de baeren/
 Daer op ghy heymelijck van my zijt wegh ghebaren/
 Dan barst mijn hart van rouw/ dan vloecht ick op Neptuyn/
 Om dat hy 't Schip ghedoogh te zeplen op zijn krupn.
 Was ick niet schoon genoegh ? Diet hoogh ghenoegh van staten ?
 O beus-wicht ! doest ghy soo een Koningin verlaten ?
 En spatten met u Trouw/ haer heplighlijck beloofst ?
 O Schelm ! dit sult ghy noch betalen met u hooft.
 Diana. O Moeder ! ick verhoop/ de Goden sullen weeren/
 Dit over-wzeedt op- set/ en 't al ten besten keeren :
 Mijn Vaders hooft ! sou dat de Kieck zijn/ daer men upt
 Sal drincken op mijn Feest ! gunt Goon dat ick de Bruyt
 Van nimmermeer en wort.
 Sidonia O Dochter laet dat varen
 En moept u niet in bzeughd te sijten ulwe jaren.

Eerste Handelinghe. Tweede Vytkomst.

Keyser, Florisel, Briantes, Coningh van Gaze. Briantes en
 Gaze moeten een Schilt, daer Diana op staet, mee brenghen.

Keyser. Den wack'ren Jonghman/ dien ick gister Ridder sloegh/
 Die/ hoor ick/ draeght hem bzaef/ en mannelijck ghenoegh.
 Wel Ridder/ wat is 't gheen/ ghy my van zijnen 't wegghen
 Begeert te segghen/ daer my selfs aen is ghelegen ?
 Spreekt byz/ verklaert u last/ verlof wort u ghegunt/
 Om zijnen 't wille/ die ick achte vooz mijn vzunt.

Briant. Beroemde Heerscher van twee groote Kiepsel-rijcken/
 De Ridder Phoenix, daer de sterckste vooz moet wijcken/
 Die zendt u desen Schilt/ die hy met kracht af-nam
 Den Hertogh Galde, die op heden herwaerts quam/
 Om mannelijck int veldt met Florisel te strijden/
 En (soo hy kon) hem 't Hooft van 't Lichaem af te snijden/
 Om dat te brenghen aen Sidonia, soo souw
 's Haer Dochter vooz een loon hem geven tot een Vrouw/
 Dien ghy na 't leven siet in desen Schilt gheschildert/
 Die hem sijn sinnen had gheheel end al verwildert.
 Den Hertogh/ mijnen Heer/ die quam vast herwaerts an/
 Verselschap met noch twee/ ick was de derde man/
 Van niet seer veer van hier/ dicht by de Kiepsel-wegghen
 Quam ons den trotschen veldt/ den Phoenix-voerder teghen :

Waar

Maer heen ist (vraeghden hy) a Ridder dat ghy rijt ?
 Na Florisel, om hem te eyschen tot een strijdt/
 Sprack daer den Hertogh op ; want ick heb vooz-ghenomen
 Of dootd/ of met sijn Hoofd te Guinday meer te komen.
 Waer op hy/ soecht ghy dat ? Rijt daerom niet soo veer/
 Koomt hier/ soo langh ick leef/ verdedigh ick zijn eer.
 Het woortd was nauw gheseyt/ sy renden op malkander/
 Ghelijck den Donder raest/ soo trof den een den ander/
 De Speeren braken : maer sy saten alle-beyd/
 En trocken onbert saeght de zwaerden uyt de sheyd/
 Doen gingh het tomelen aen/ zy hienwen en zy smeden/
 Den een op d'ander met soo soetsche bitterheden/
 Dat die hun niet en sach/ sou hebben vast ghemieend
 Veel hondert smeden in dat Bosch te zyn vereend.
 De boncken vloeghen uyt de stale Harrenassen :
 Maer Phoenix kracht begon hoe langhs hoe meer te wassen/
 Die hienw int eynd den Helm van onsen Hertoghs Hoofd/
 En heeft hem voozt de Kop tot op de Kin gheslooft.
 Soo is den trotschen Helldt/ int bloeyen van sijn jaren/
 Ant schoonste van sijn tijdt/ in Grieken-landt ghebaren.
 Doen dit zyn volck aensach/ elck velde strax hun Speer/
 Begeerich om de dootd te wyken van hun Heer :
 Wy renden op hem aen/ elck gaf sijn Peerde de spozen/
 Maer wat ? hy zad ind' Sael ghemetfelt als een Cozen.
 Doen randen hy ons aen ; en in een korten stont/
 Men niemand van ons drien/ als my/ in 't leven vont/
 My heeft hy noch ghespaert/ my heeft hy noch dit leven/
 't Welck in sijn handen stond/ vrywilligh weer ghegeven
 Om u de tijdinghe van d' Hertoghs doof ellent
 Te brengen/ met dees Schildt/ die hy u Hoogheyt zent.
 Wel Florisel soo veer veel diergelijcke Helden
 Sich stelden op den wegh/ de Ridder souden seiden
 Hier komen/ om u kracht te proeven in mijn Hof/
 Vermits sy haer den last eer souden nemen of.
 De Koningin moet dol zyn/ soud ick vast ghelooben/
 Dat zy dus haecht om u van 't leven te berooben/
 Wat Eygers hert is dat ? dat zy haer Dochters Man
 Wil maken van die gheen die u ontljven kan :
 Hoe kon zy vooz haer kindt bedencken doch een quader
 Man/ als den moozder wyet van haer eyghen Vader ?
 O sehzickelijck opset.

Trompetten blasen.

Florisel. O ho! dit's dapper wilt/

Dees komt oock om mijn hooft/ dat merck ick aen sijn schilt.

Gaze. Wie is Florisel, dat mocht ick garen weten ?

Florisel. Wat eyscht ghy bande Man ? ick wort alsoo gheheten.

Gaze. Sijt ghy 't dats wonder wel/ soo wil ick dat ghy weet/

Dat ick ghekomen ben/ om d'ontrou die ghy deedt
Men Guindays Coningin/ op 't rudelijckst te wreken/
Dus wil ick dat ghy tijt/ plaets/ wapens sult bespreken/
Wanneer/ waer met/ en waer ghy Ridderlijck in 't Velt
D selfs verdedighen derft teghen mijn ghewelt :
Want al mijn zielen's wensch/ en opperste begeren
Is/ hoofdeloos/ of met u hoost we'erom te keeren.
Want d'overschoone Son/ wiens Beelden is ick voer/
Die mijn ghemoet bedwinght/ als ick mijn sinnen roer :
De pzonck van dese werlt/ de pzaecht van alle Vrouwen/
Sal niemant/ als die haer u hoost bzencht moghen trouwen/
Dus moet mijns d'uwē zjn/ of uws moet wesen mijn/
Ick moet doch een van twee/ Doot of verwiner zjn.

Florifel

Heer Ridder/ peder weet de gront niet van de twisten
Des Koningins/ daer sy hun tijdt dus om verquisten/
En als men wel insiet de gront van hare saeck/
Soo soeckt sy tot haer schandt een noodeloose wzaeck :
Doch of ick onrecht had en waer van 't recht gheweken :
Aen uwē schoonheyt sou soo schizicklijck veel ontbzecken/
Om u te paren met de Goddelijcke Maecht/
Daer ghy de beelden is in uwē schilt van dzaeght :
Dat u groot onghelijck mijn onrecht schijnt te rechten :
Verhalben neem ick aen/ om boozt met u te vechten/
Op dat ick 't liebe Beeld doch mach beschermen van
Het houwen teghen wil met soo wanschapen Man.

Gaze.

De schoone schoonheyt vande moe Hovelinghen/
Die acht ick maer boozt wind/ en thdelijcke dinghen/
De schoonheyt die vergaet/ en alle pzonckerp/
Als het aen 't vechten komt/ bzencht gantsch geen krachten by.
Het voeght de Vrouwen wel van leden schoon te wesen/
Maer inde Mannen wort grootmoedigheyt ghepzen/
De deught/ vermaerde lof/ onsterffelijcke roem/
Die schoonhepdt in een Man/ ick rechte schoonhepdt noem/
De rest is bodderp. In dat wil ick daer laten/
En sien of schoonhepdt u in 't vechten yet kan baten.

Florifel

En minsten my soo veel als u de leelijckhepdt/
Of meend ghy dat de kracht in slimme leden lepd :

Gaze.

De strjd sal 't u doen sien/ komt boozt/ wilt u verweeren/
Ick sal u dan de beek wel beter smoren leeren.

Florifel

Wel aen dan/ als ghy wilt/ ghebznpekt dan nu u kracht.

't Ghevecht gheschiedt. Gaze raecht onder de voet.

Dleven of u doot is nu in mijne macht :
Dan keerd weer na de Vrouw/ die u heeft uytghesonden/
En groet haer/ met haer kind/ waer aen ick ben verbonden/
Verwitticht oock met een haer/ dat ick teghen al/
De Ridders die sy send/ dees heuscheyt bznpeken sal.

Dus

Dus reysst voort nae haer toe : want ick heb voorszghenomen
Al d' Helden die by my van harent weghen komen/
Te senden dus we' erom/ op dat sy mach verstaen/
Het ongelijck dat sy haer selfs heeft aenghedaen/
Het dat sy tracht om my te bzenghen om het leven/
Die haer/ al wat sy eyscht/ wel garen soude gheven/
Behallegen mijn hooft/ dien eysch is al te plomp :
Het staet my oock te vast ghenagelt aen de romp.

Gaze.

Gaet/ seght haer/ dat ick my soo licht dat niet laet roben.
Al wat ghy van my eyscht/ sal ick u graegh beloven.
Wytmuntend' Prince/ ach ! ick moet bekennen/ dat
Ghy tweemaal over my verwinningh hebt ghehad.
Eerst dooz de groote kracht van u Manhaftigheden/
En daer na dooz u deughd en seer beleefde zeden/
Dies zweer ick/ dat ick sal verbeypden om end om
D' mannelijcke lof/ ter plaetsen daer ick kom/
Om die te weeren/ die u meenen te versoeken/
Op dat sy niet de reys (ghelijck ick doe) verbloecken.

Florisel.

Wel Bruneon, staet op/ doet als ghy hebt gheseyt/
Soo sult ghy binden my/ tot uwen dienst bereyt.

Keyser.

Lof sy den Hemel/ dooz wiens ober groote segghen/
Mijn Soon de Segghen heeft op desen dach ghekreghen :
Gunt dat hy soo voortaen/ dit bid ick u o Heer :
Mach mannelijck altyd verdedighen sijn eer.
Komt laet ons binnen gaen/ op dat u flauwe wonden
Sozghvuldich worden van de Medecijs verbonden.

Eerste Handelinghe. Derde Vytkomst.

Agefilan, Arlanges.

Agefilan komt uyt met een Schildt daer Diana op gheschildert is.

Agefilan

⊙ Engel g'lijcke beeldt : verheben Sonne-schijn :
Diane ! lieve Maeght hoe leefd u liefd in mijn :
Cupido kon ick noch in dese jonghe jaren
Mijn hert niet ongheschent van uwen schicht bewaren :
Diane: schoon Goddin : o Sepsteeen van mijn bzeught/
Hoe teerd u schoonheyt wegh het bloepsel van mijn jeught :
Ach ! mijn begeerte wast/ mijn hoop/ mijn troost vermindert/
De Doodt ghenaeckt my/ en mijn leven wort verhindert/
Wat sal het eynde zyn ? ⊙ liefelijcke Beeldt :
Dat my mijn vyzpheidt uyt mijn hert en sinnen steelt/
Hoe diep zyt ghy ghegrift in 't binnest van mijn herte/
Daer ghy een bozne maecht van alderhande smerten.
⊙ alder Maeghden roem/ ick leef/ en ick ben doot/
Mijn Lichaem dat is hier/ mijn Ziel is in u schoot.

Hoe :

- Arlang. Hoe: sou Agefilan met liefde zijn bebanghen?
Heeft hy Cupidoos schicht alreeds in 't hert ontfanghen?
Doozwaer dat waer te vzoegh/ dat hoop ick nimmermeer/
Agefil. Ick moet hem spzeeken aen: wat maecht ghy doch mijn Heer?
Wat soud ick maken? ick ontmaeck my selfs met quellen/
En wil my tegens reen met wil en wetten stellen:
Ick sterbe/ noch ick leef/ ick ben/ ick weet niet hoe/
Ick weet nauw selven wat ick laet of wat ick doe.
Arlang. Wat en versta ick niet/ hoe spzeecht ghy doch soo duyfster?
Agefil. Verstaet ghy 't niet? ick sal 't breeker seggen/ luyfster:
Ick heb Dianas beeld soo scherpeijck besien/
Dies sozgh ick dat my sal/ als Action gheschien.
Ick boel het strijden van mijn sinnen met malkand'ren/
En al mijn Menschlijckheyt in beestigheyt verand'ren.
De oeffeningh/ de lust/ dien ick vooz desen had/
In my somtijds te Peerd te geven op het pad/
Studeeren/ sehermen/ spelen/ 't schuwe Wilt te jagen/
Sijn dingen/ die my nu ten eenemael misfagen:
De lust is mijn onlust/ de rust mijn onrust is:
Vermids ick heb 't ghesicht van mijn Diana mis.
Arlang. O Pebe/ dats een gril/ ey set dat upt u sinnen/
My beyden zijn te jongh om Maeghden te beminnen/
Laet ons gaen rijden met ons Honden na de Jaght/
Of by 't geselschap dat met vzeughden ons verwacht
Om daer u vzoebe dzyck/ in blijfchap te verkeerren/
D siechte is noch jongh/ dies isse licht te weeren.
Agefil. Arlanges, liebe Heef/ ghy spzeecht/ als by van snart/
Maer ick/ ick boel de wond/ in 't diepste van mijn hart.
Arlang. De wonde die ghy vzaeght Agefilan, genomen
Dat die van 't levend licht Diana waer gekomen/
Soo vast gevaerlijck/ maer nu ist een Schilderij/
Want weet ghy/ of sy selfs gelijcknis heeft daer by?
Nu zyt ghy willens sieck/ ghy beeld u selven inne
Een dingh / ick weet niet wat een sinneloofse minne/
Die snel begint/ en als ghy die met reen weerstaet/
Soo haestigh als sy komt/ oock wederom vergaet.
Agefil. O Pebe/ smijght daer van (ghy singht als vooz een dooben)
Soo veer ghy my mijn lust en leven niet wilt rooven.
Arlang. Wel/ hebt ghy soo 't vergift des mins gesopen in/
Dat ghy onmog'lijck die hond brengen upt u sin/
Wat staet ghy langer hier om u verdziet te peysen/
Komt laet ons na haer toe in alder ple repfen/
En trachten vooz u sieck/ de hulpe van haer hand
Te krijgen/ om also te lesschen uwen brand/
Die daeghlijck groepen sal: want hier op moet ghy passen/
Die 't byer van doen is/ moet het soecken inder affcheu.
Agefil. Arlanges ick geloof dat ghy de waerheyt seght/

Maer dese sake most seer vzeemdt zijn aengheleghet/
Ghy weet wel dat sy in een Cozen is besloten/
Daer alle Mannen vooz hun hoofden moeten stooten/
Want niemand komter in/ dus weet ick wepnigh raets/
Om haer te spreken aen op sulcken vasten plaats.

Arlang. Soo daer de Son in komt soo komen wy daer mede.
Wy beyden zijn noch jongh/ wy sullen ons verkleeden
In Vrouwelyck gheuaed/ en gheven ons dan aen
Dooz Vrouwen/ want de Vaerd en sal ons niet verraden.
Wy sullen onsen dienst Sidonia aanbieden/
En wat tot ulwe sieckt bequaemst is/ voozt bespieden.

Agefil. O Hebe: wat een vzeughd geboel ick dooz u raet/
Ick bid u/ dat ghy my u handen kussen laet:
t Schijnt dat de liefd een Mensch zijn wetenschap doet krencken/
Want sulcken goeden raed en kond ick noyt bedencken.
Maer als wy komen daer/ dus in een Vrouwen schijn/
Seght/ van wat Hand-werck salmen seggen dat wy zijn.

Arlang. Wy sullen seggen dat wy zijn Instrumentisten.
Agefil. Dats waer/ dat is een dingh daer ick noyt op gisten.
Arlang. En dat wy Sisters zijn/ die van jonghs aen Musijck

En spelen leerden in Sarmation te gelijk
Du/ hoozende van haer vermaerde lofsijckheden/
Soo docht ons/ konden wy ons diensten niet besteden
Op aengenamer plaats/ als by de schoonste maeght/
Daer men de Werelt dooz soo grooten roem van draeght/
En setten haer heel hoogh/ soo salmen welkom wesen/
Want Vrouwen inder daet zijn garen wat gheprezen.

Agefil. Dats treffelijck bedacht/ nu laet ons inder pl
Du schicken op den reys/ noch desen nacht/ terwyl
Een peder op het soetst is van sijn slaep ghelegghen/
Op dat ons geen belet op onse reys bejegghen/
En ons Inweelen/ of soo veer wy anders wat
Met konnen krijghen van ons alderkleynste schat
Wegh dragen/ en als wy zijn veer ghenoegh geloopt/
Dan sellen vooz ons twee/ en vrouwen kleeven kooppen.
En repsen metter haest/ recht na Guindaye toe.

Arlang. Wat my belanght/ vaert voozt/ want ick u wille doe.
Maer Deef/ wy moesten eerst een seker voet beramen/
Hoe men sich houden sal in 't noemen onser namen.

Agefil. Garaye sal u naem/ Darayde zijn de mijn.
Arlang. Komt laet ons baren voozt/ soo raecht ghy upt de pijn.

Eerste Handeling. Vierde Vytkomst.

Sidonia. Bruneon Koningh van Gaze.

Sidonia. Waer mach doch Bruneon der Gasen Koningh blijven/

Dien ick ghesonden had om Florisel t'ontlijven /
 O Koningh : soo ghy komt / en brenghet met u het hooft
 Van die die my mijn eer / en oock mijn herte rooft /
 Wat sal ick dan bestaen / als datelijck te sterben /
 En soo een ruste vooz mijn banghe Ziel verwerben /
 Want leven kan ick niet / als ick zijn by-sijn mis /
 En leven wil ick niet / als hy ghestorven is :
 Hoe tommelet nu de wzaeck / verselschap met de Minne /
 Sich dooz de rupme loop van mijn verwerde sinnen /
 De liefde wil dat ick upt liefd hem minnen sal /
 De wzaeck dat ick hem brengh op 't spoedighste ten bal /
 O wzeede martler. Gaze. Beroemde Koninginne /
 Die dooz u schoonhepds kracht een peder kont verwinnen /
 Ick wensch u veel gheluck / en brengh u hier een briez /
 Die u op 't spoedighst te dooz-lesen doch ghelief.
 Doozlichtighe Princes / supst even als Diane,
 Ick meen / het Hemels licht / de liefdeloose Manes:
 De wateren des Zees vermindert en vermeert /
 Na dat sy wast / of om Endimion verteert /
 Alsoo / ghelooft dat u Dianæ is ghebozen /
 En vande hooghe Goon updruckelijck verhozen /
 Om te vermeerderen der Griecrscher Princen lof /
 En d'ander Helden al den roem te nemen of.
 Ick ben met Florisel in eenen strijdt ghetreden /
 En heb daer tot mijn schaed gheproeft sijn dapperheben /
 Maer weest voozseker / dat sijn kracht en kloeckhept
 In 't minste niet en wijckt u Dochters schoonighept :
 En by sijn kloeckhept (daer de sterckste vooz moet wijcken)
 Is sijn beleesthept wel met reen te vergelijcken /
 Waer dooz hy u mijn Hooft / noch staende op mijn Hals
 Coesent / in plaets van 't zyn / tot uwen dienst in als.
 Dit is mijn last / De-Wrouw waer upt ghy kont asmeten /
 Hoe veer ghy u / in u vooznamen hebt vergeten /
 Want ghy op niemants kracht betrouwen mooght vooztaen /
 Nu ick sijn kracht met kracht niet konde teghen-staen /
 Dus staect u opset / en beveelt de Hooghe Goden
 De wzaake van u saeck / vervolghens hun gheboden.

Sidonia
breeckt
den brief
op en
leest dien
overluyt.

ME-Vrouw ick wensch dat ghy soo veel gheneucht gheniet
 Als ghy u Florisel wenscht ong'luck en verdriet,
 Ghy tracht mer onrecht my te brenghen om her leven,
 Waer toe u vande Goon gheen macht en is ghegheven,
 Ick sal her oock soo langh beschermen als ick kan,
 Om voor ons Dochter metter tijt een beter Maen
 Te foecken, als ghy foeckt, den Moorder van haer Vader,
 De Duyvel van der Hel beschickten haer nauw quader.
 Bedenckt u, offer gheen bequamer beker waer.

Op hare Bruylofts Feest, als 't doots-hoofd van haer Vaer.
Maer d'Hemelsal my wel voor uwe list behoeden,
En ondertusschen staect u wreede wraeck te voeden.

V Vriend in Vyands schijn

Florisel van Niquee.

Sidonia

Wee my bedroefde Woutw: en is dan vooz de wzaeck
De deur ghesloten ! dat's een al te droeben saeck/
O Goden hebt ghy dan de schat-kist uwer gaven
Alleenigh inde dozt van Florisel begraven/
Onwinnelijck van kracht/ beleeft/ aensienlijck/ schoon/
Wat is opt Heerlickers gheschapen in u Chzoon ?
O valsche hoogh-dzagenthepdt/ die my soo seer doet sloven
Om hem/ die 'k soo bemin/ van 't leven te beroven :
Hoe parst ghy my soo seer ! hoe pijnicht ghy een Woutw :
Wiens hart schier splijt van een/ en barst van loutre rouw/
Mijn droebe krop is vol/ de lauwe tranen kloppen
Vast aende deuren van mijns oogghens hooghste toppen :
Ha ! bzacker tranen dzangh/ barst upt mijn droebe dozt/
Mijn wanghen/ nu wel aen/ versadicht voozt u dozt/
Mer glibberich gheschijn van tranen/ die vast vlieten
Upt mijn bedroefde krop/ en vooz mijn oogghes schieten.
Ha Zupde wind ! die na Constantinopel rust/
Staet stil/ aensiet den dzuck die dus mijn Ziele krupt/
Staet stil/ en bzeecht u vaert/ wilt doch een wepnigh beyden/
En wilt mijn klachten en myn suchten niet u leyden/
Van stotse schichtigh upt vooz Florisel sijn ooz/
En draeght hem al mijn smart en al mijn liden vooz/
Seght dat sijn liefs my bzandt/ en dat sijn valsche ontrouw
My aenhitst tot de wzaeck/ en zult mijn hert in rouwe.

Gaze.

Ach! soete Koningin/ hoe quelt ghy u soo seer/
Om wzaeck te nemen weer van u ghekrenchte eer ?
't Welck u ondoenlijck is/ wy moeten ons doch voeghen/
Na 't gheen den Hemel wenscht/ en na der Go'on ghenoege/
O spiegelt u aen my/ die na u wilen wet/
Mijn selven in 't ghebaer mijns levens heb gheset/
Verhopende daer vooz u Vpandt te doen sterben/
En soo u Dochter en u gonste te verwerven :
Maer 't nydich ongheluck heeft my gheweert daer van/
Hoe wel ick niet al heel mistrouw noch daer an :
Van wyl ick heb ghemist de Dochter/ dien ick sochte/
Dat ick de Moeder in haer plaets verwerwen mochte/
Ick wenschte anders niet/ tot weerloon van het gheen
Dat ick ghedaen heb/ om u gonst te doen alleen.

Sidonia

Meynt ghy dan Koningh/ dat Sidonia is een Woutw/
Die immer bzeken sal haer eens ghegheben Trouwe/

Om dat sy om haer eer / gantsch teghen haren danck /
Wenschte Florisel onheyl sijn liebe leden lauck ?
O neen ! al haet ich hem / ich min hem oock met eenen /
Verhalven hoeft ghy sulcx in 't minste niet te meenen.
Dus biedt u offer den / O Koningh / segh ich dy /
Een die se liever is / en dienstiger als my.

Gaze.

O ondankbare Mensch ! heb ich mijn liebe leden
Van daerom in 't ghevaer tot uwen dienst begheben /
Dat ghy my dus onthaelt ? Ich zweer u by den Al /
Dat u onheyl hejdt u noch dapper rouwen sal.

Sidonia

De Goden gunnen my het gheen hun sal behaghen /
En ondertusschen sijt ich al mijn tijdt met klaghen.

Tweede Handelinghe. Eerste Vytkomst.

Darayde, Garaye, als Amasoonen ghekleedt, met Instru-
menten in d' handt. Sidonia, Lardeme, Diane, Cleophile.

Daray.

Wel Pichte / wat dunckt u ? wie sou aen ons ghebaren
Nets anders oordeelen dan dat wy Tuffers waren /
Doozwaer de kleederen die staen u om het lijf
Of sy gheschildert zijn / soo net / soo schoon / soo stijf.

Garaye.

Maer u veel netter Picht / en had ghy oock u wesen
Niet met een masck bedeckt / ich was in dupsent vzesen /
Dat d' een of d' ander u had op den wegh ghescheecht /
Want ich noyt Tuffron sach / in schoonheyt soo volmaecht /
Dat (soo ich u niet kon) ich sou op u verlieben :

Darey.

Maer lieve Picht / wat ist ? ghy kont my niet gherieven.
Ja / tuplen kont ghy wel / day nu / dat laet ich daer.
Dit is Diane Hof / ach ! 't hart is my soo zwaer.
Al hier is my berecht / dat d' Ced'le Koninginne
Komt alle nachten doen de klachten van haer minne.
Hier soud ich sijn ghesint soo langh te blijven / tot
De Moeder van mijn Ties komt kijcken wyl het Slot.

Garaye.

Wat my belanght / ich ben daer in seer wel te vreden /
My hebben doch ghesien de meeste frapigheden
Die inde Stadt en 't Hof booz hants te binden zijn /
Dus soo u wille is / alsoo is oock de mijn.

Darey.

Lupster / ich hoor gherucht / hier (ducht ich) sal sy komen.

Garaye.

Komt schuplen wy soo langh hier onder dese bomen.

Sidonia wyt het venster.

Sidonia

Da bulderende Zee op wiens ghekrulde hooft
Gheblucht is / die my heeft mijn eer en vzeughd ontroof /
Da Winden ! dooz wiens kracht de zeplen zijn gheboghen /
Die Florisel soo haest wech voerden wylt mijn ooghen /

Staect doch u suelle blacht en weest een weynigh stil/
 En haort eens wat ick met mijn klagghen segghen wil.
 O Florisel : hier waest dat ghyp mijn ziel vermaorden/
 Met uwe schoonhepts glans/ en supcher soete woorden.
 Hier hebben wy met vzeucht en alderlepe lust
 Malkander duysent-mael ghelieftocht en ghehust :
 Waer van de bleecke Maen/ en dese groene baren
 Hier zwebend om het Slot/ alleen ghetuyghen waren :
 Hier zwoert ghy dat u Trouw sou eeuwiggh blijven staen/
 Soo langh den Hemel sou op sijne Palen gaen/
 En wenschten soo ghy die uyt uwe sinen setten.
 Dat u de Blixem en de Donder mocht verpletten.
 O Florisel ! waer heen ? hoe spot ghy met u Trouw :
 En maect u Boele van u Echt ghetroude Vrouw :
 Ach ! als ick overdenck ons eerste soetigheden/
 Die nu verandert zijn (gant sch teghen alle reden)
 In sulcken bitterheyt/ soo barst en split mijn hart/
 Sos dompel ick mijn Ziel in duddeloose smart.
 Ach ! of ick eenmael doch mocht een van twee ghenieten
 D Liefde/ of de Doodt/ het endt van mijn verdzieten/
 Soo was ick wat gherust/ nu leggh ick vast en gaep.
 Ach ! kon ick doch mijn rouw bergheten dooz de slaep.
 Dooz waer Sidonia is rechtveerdigh in haer klachten/
 Mijn Oom had haer soo niet beschooren te verachten.
 Nu komt Garaye komt/ laet ons daer treden heen/
 En spelen tot haer lust een Deuntjen met ons twee.
 Ick ben te vzeen/ gaet booz/ en laet ons onder 't spelen
 Tot u Dianes Lof/ een vzolghck Lietjen quelen.

Darey.

Gareye.

D A R E Y D E ende G A R E Y E

Singen en spelen, op de wijze :

Et ce Mars le grand Dieu, &c.

1.

H Ad ick duysend yfere ionghen,
 Schoon van stof,
 Die al te samen queelden en ionghen
 Tot den lof
 Van Diaen, die de Maen
 Veer in glans en in pracht te boven gaet,
 Met haer ghelaet,
 Schoone Vrouw, ach ! Lick souw
 U waerdy noch gheensfins beelden uyt
 Met mijn gheluydt.

2.

U haertjenskrullen, krul op krul te samen
 Deur malkaer,

¶ 3.

Die

Die in glans het Gele Goudt beschamen

Gantsch en gaer :

't Voorhoofd net, braef gheset

Hoogh en breedt, soo effen door en door,

Als blanck yvoor,

't Welck de rydt; aerdigh mydt

En met rimpels nimmermeer beslaet

Dat schoon gieraet.

3.

Alst twee sterrenteysteren u ooghes,

O Dizen,

Daer de Wijn-brauwen, als bruyne booghjes,

Rondom staen.

Door wiens glans, ghy de Mans

Tot het diepste van het herte wondt,

En maectt ghesondt,

't Acht de min, woont daer in,

Ja dat selfs Cupido schiet sijn schicht

Door u ghesicht.

4.

't Roos roode montjen omcingelt met lippen

Van Corael,

Daer u den aessem soo traegh uyt komt slippen

't Elcken mael,

Dat het schijnt, datse pijn

Om te blijen in het schoon ghebouw

Van haer Iuffrouw,

En daer niet, eer uyt schiet

Offe stijgt mijn zuuyere Godin

Ten neus weer in.

5.

't Halsjen heeft selver Natura doen gieren,

Daer het blauw,

Van schoone Aderen door komt swieren

Blanck en flauw,

Of het waer, een pylaer

Van Albaster, Peerl, Yvoor of Snee,

Sacht en ghedwee.

Dus besne'en, Sijn u le'en,

Vol gieraets van alle gheestigheen,

Van top tot teen.

Sidonia komt uyt.

Sidonia

Wat lieffelijcher stem heb ick terstondt ghehoort/

Die my/ mijn Ziele heeft tot soete bzeught bekoozt &

Wel Iuffrouwen/ zijt ghy 't/ die als twee bzeembellinghen

My hebt / soo seer vermaecht met spelen en met singen?
 Waer komt ghy doch van daent of werwaerts dencht ghy heen.
 Dus schoon/ en vzeemd ghekleed te reysen met u twee?

Darayd.

Gerwaerde Koningin/ wiens lof noch alle daghen
 Dooz d'heele Wereldt wort met groote roem gedraghen/
 Wy wenschen u geluck/ heyl/ voozspoed en ghenueghd/
 En wat ghy wijders vande Goden wenschen meughd.
 Wat uwe vzaegh belanght/ den antwoord sult ghy hoozen:
 Wy zijn gesusters upt Salmation gheboozen/
 Van jonghs geoeffent in het spelen en Musijck/
 Waer upt wy onse lust bepd schiepen te gelijck.
 En hebbende gehoozt soo van de lofsijckheden/
 Van u/ mijn Vrouw/ als van u dochters vzae zeden/
 So hebben wy ghedacht/ dat onse dienstbaerheyt
 Kon op geen beter plaets als hier zijn aengelept:
 Dies komen wy mijn Vrouw ons beyder dienst aanbieden/
 Soo veer 't magh met de wil uw's Majestepts gheschieden.

Sidonia.

Ghy zijt seer wellekom / en ick versker u/
 Dat ghy u lust en rust in 't Hof sult binden nu/
 Vermits mijn dochter oock dees lofselijcke konste
 Heeft van haer kinsheyt af ghedraghen groote gonste/
 En ick bedanch u seer / dat ghy soo veer van daen
 Ghekomen zijt/ om ons u dienst te bieden aen.

Garaye.

D'Veughden wijd-vermaerd/ u schoonheyt upt ghenomen/
 Bedwinght de vzaefste vande Werelt hier te komen/
 Dyt lust om u te sien/ wat wonder ist/ dat wy
 D'biedend' onsen dienst/ ons voeghen oock daer by?

Sidonia.

Garaye.

Ghy zijt beleefd en heusch/ hoe noemt men u doch bepd?

Garaye is mijn naem/ mijn Suster is Darayde,
 Bepd willigh t'uwen dienst. Sidon. Lardenie waer heen/
 Dus haestigh? waend ghy hier dus vzoegh te zijn alleen?

Larden.

Ontschuldigh my/ Me-vrouw/ ick had u niet vernomen/
 Wel hoe! wat 's dit? zijt ghy van d'Hemel af-ghekomen?

Sidonia.

Dat ghy sulck Hemels schoon gheselschap met u boert?
 Of ghy in 't ernst spzeecht/ of dat ghy met my boert/
 Weet ick niet Hertogin / maer seggh dat dees Juffrouwen/
 Den wijsten sijn verstand wel licht begoch'ten souwen/
 Soo met haer spel en sangh/ als schoonheyt van gelaet/
 Dat boven alle vzeughd van dese Werelt gaet.

Larden.

Ik sal 't u dochter aen gaen dienen/ ondertussen
 Moet ick haer alle bepd tot wellekomst eens kussen/
 Ghespeeltjes wellekom/ wiens selschap ick begheer.
 En wy dancken u vooz uwe heusheyt seer.

Darayd.

Larden.

Garaye.

Juffrouwen blijft wat hier / ick sal strax wederkeeren.
 Seer qualijck kan men u gheselschap hier ontbeeren/
 Van soo ghy/ als ghy quaemt / Diana met u vzaecht/
 Met groot verlangen soud ghy van ons zijn verwacht.

Larden. Wel aen / ick ga / en meen / haer voozt met my te leyden.
 Daray. Wy sullen hier niet smart u wederkomst verheyden.
 Sidon. Tuffrouwen is u op u reys niet bremts ontmoet?
 Verhaelt ons daer wat van / het kouten valt seer soet.
 Darey. Niet anders Koningin / als dat van alle zyden
 Ons moeten Ridder / die na Florisel toe ryden
 Om u te vzeecken weer van u gheleden goon /
 En dan u Dochter weer te kryghen tot haer loon.

Diana vyt.

Darey. Wy my ! wat Silber-Bergh verthoond sich vooz mijn ooghen/
 Mijn flauwe Geest verdwynet / mijn Ziel is opgetogen/
 Wat schoonheyt ist / dien ick hier in een Maeght bedin?
 't En schijnt geen mensche / maer veel eerder een Goddin.
 Sidon. Diaen siet wat ick hier bzengh om u te vermaken.
 Diana. Voozwaer het geen ghy bzencht syn geen geringe saken/
 En Moeder ick en weet niet hoe 'k in al mijn leven
 D danckbaerheyt ghehoegh sal vooz u sorge geven.
 Darey. Wy groeten u Princes / Garay. Als al des Werelts roem.
 Darey. Dien ick de Phoenix van de schoonste schoonheyt noem.
 Diana. Ghy eert my al te veel / staet op en laet dat rusten/
 En voeghd u by ons / siet tot onser aller lusten/
 My dunckt u handt is koud / u aenghesicht is bleek/
 D verwe die versterft / wat ist ? zyt ghy soo weech/
 Sp antwoordt niet een woord / dit kan ick niet ver sinnen/
 Garaye seght wat let doch u Met-ghefellinne?
 Wordt sy oock dickwils met dit lyden dus ghequeldt?
 Garaye. O neen mijn Vrouw / ick sagh haer noyt aldus ghesfeld.
 Larden. Ick sal ons inder pl wat water loopen halen.
 Sidon. Ach ! sou mijn hooghe vzeughd soo plich neder-balen.
 Diana. O Goden ! sou dan wel mijn tegenwoordigheyt
 Een oorzaeck wesen van dit niemt ghesproten leyt?
 Ach ! sal ick op dien dagh / doen ick haer gingh verkiezen?
 Vooz mijn Met-ghefelin / haer wederom verliezen?
 Dat hoop ick nimmermeer.
 Darey. Vergaest my doch Diaen
 Den atheydt dien ick u helaes heb aenghedaen
 Tot mynder eerster komst / vermits mijn bangigheden
 Verhomen van 't gesicht van uwe schoone leden.
 O ciersel van de werlde u glans had my ontfelt/
 Ghelyck de blonde Son de sachte Sneeuw versmelt.
 O schoone schoonheyt / wiens volmaektheyt onbegrijp'lyck/
 En onverhaelbaer is / besach ick al te rhy'lyck/
 Dat heeft mijn kracht ontkracht / dat heeft mijn Ziel ontfeld/
 Dat vooz den Altaer van u deytigheden anfeld.
 Diana. Vriendinne ghy zyt selfs / soo loffelyck van gaven/
 Die de natura heeft in uwe Ziel begraven/

Dat

Dat ick noyt Mensche sagh soo treffelijck verciert
 Met schoonheyt onghemeen/ en deftrigh ghemaniert.
 D Leden muntten upt van boven tot beneden/
 Hoe kont ghy u dan noch verwonderen met reden/
 Soo om mijn schoonhepts wil (soo groot niet als ghy waent)
 Dat ghy derhalven sout ontstellen u ghedaent ?

Sidonia. Nu Juffrouwen/ mijn tijdt is (schijnt wel) overleden/
 Derhalven moet ick weer nae mijn Valleys toe treden/
 Hout u hier wat by een/ vermaecht u soete jeught/
 Met spel/ met pzaet/ met sangh/ en alderhande vzeught.

Garaye. Wy wenschen u go'en dach/ en dancken met eerbieden
 D/ booz de gonsten die ons in u Hof gheschieden.

Larden. Ach liefste Suster hoe was ick met d'uck bevanghen
 Doen ick verbleecken sach u purper-roode wanghen :
 Ick was mijn selvers niet/ soo seer was ick verbaest/
 Doch dunckt my dat u d'uck my dooz de leden aest/
 Cy stelt u doch gherust/ en wilt u hert vermaken/
 Want dat is 't ghene daer wy hier alleen nae haecken.

Daray. Me-Vrouwe ghy verbaest my dooz de groote gonst/
 Die ghy aen my betoont/ vermits ick raet noch konst
 Weet om u te voldoen. Larden. Ach wilt daer booz niet vzesen/
 Ghy sult my wel voldoen/ soo ghy wilt vzolijck wesen.

Diana. Darayde seght my doch/ wat docht u dat ghy saeght/
 Doen ghy strace van u self in die bezwijmlingh laeght ?

Daray. Wy docht/ Me-Vrouw/ dat ick een sachte doot sach komen/
 Waer dooz ick met een vzeught wiert pligh opghenomen.

Diana. Dat kan ick niet verstaen. Dar. De doot (tot 's menschen leet)
 Heeft met de beelden is uw's schoonhepts sich bekleet/
 Waer mee zy sterben doet die pberich aenschouwen
 D Hemelsche ghesicht/ o Phoenix aller Vrouwen/
 Derhalven heeft Me-Vrouw het zeer wel overlept
 Dat zy de Kidders 't sien van haer ghesicht ontfeyt :
 't Welck onghetwijffelt haer sou tot de doot ghedeyn/
 Dewyl de Maeghden selfs hierom dus moeten lpen.

Trompetten blasen.

Sidonia en Cleophile uyt.

Sidonia. Siet Dochterken/ hier komt de trotse Koningin

Cleophile, in wien ick veel ghehouden bin/
 Ons doende dese eer/ van ons in onse hoecken/
 Soo verre van haer Landt upt liefden te besoecken.

Diana. Groot-machtigh Koningin/ ick heet u welkom/
 Hoe sal ick dese gonst vergelden doch we'erom ?

Cleoph. Optmuntende Princes/ cieraet van onse tijen/
 O schoonhepts hooghste pronck/ al Venus hooberdijen/
 Die bande Wereldt zyt het cierlijckste cieraet/

Maer

Maer op Natura selfs een voet te hoogher gaet.
 Hoe seer ben ick verheught/ dat d' Hemel wou ghedoghen
 Dat ick u schoonhepts glans mocht sien met dese ooghen :
 O Zeyl-steen die het hert der Mannen niet alleen/
 Gheweldigh na u treckt/ maer van een peder een/
 De Goden hebben u/ dewyl het hen behaegghden
 Gheschapen tot de roem/ en kroon van alle maegghden/
 Hoe seer ben ick verbljdt/ dat ick hier by u ben/
 Van wiens gheselschap ick mijn selfs nan weerdigh ken.

Diana.

O wel-berede Vrouw/ vol alle lustijckheden :
 Dyt wiens beleefde mondt/ een stroom van bzave reden
 Te vloepen schijnt/ ick ben den lof int minst niet waert/
 Die ghy my gheeft alleen/ dooz u beleefden aert/
 Om te betoonen dat in pemandt te verheffen
 Met woorden schoon ghepzoncht/ ghy elck kont obertreffen :
 Hoewel ick het nochtans booz groote gonste houw
 Dat dese heuf heyt daelt van sulcken grooten Vrouw.

Cleoph.

Deen Goddelijcke maeght/ al had ick dupsent tonghen
 Die al tot uwen lof/ en roem ghestadigh songhen/
 Noch sou 'k int minste niet volkomen beelden af
 De schoonheyt die Natuur u schoone Lichaem gaf.

Sidon.

O liebe/ laet ons doch die reden baren laten/
 Komt zit een wepnigh neer/ laet ons wat anders praten.
 Ghesusters komt wat by/ en laet ons het ghequeel
 Eens hoozen van u Luyt/ u Cyter/ en u keel.

Garay.

Als wy 't gheselschap daer pets moghen met vernoeghen
 Wy sullen garen ons na uwen wille voeghen.

D A R A Y D E ende G A R A Y E

Singhen en spelen, Op de wijze :

Sooder yemant vraeght wie hier leyt begraven.

O Ghy Hooghe Goon
 Daelt nu hier beneden
 Uyt u blauwe Throon,
 Vol van vrolijckheden.
 Daelt, verlaet u weeld,
 Vlucht uyt u ghebouwen,
 Om dit lieve Beeld
 Nechtich aen te schouwen,
 Wiens schoonheydt onghemeen,
 Soo van Lijf als Le'en,
 U terstondt verbasen souw,
 Soo dat ghy met een
 Segghen soudt door re'en,

17
Is dit Beeld een aertſche Vrouw ?
Soo laet den Hemel ruſten
Met haer verweende luſten,
Deſe luſt gaet boven al,
Wy ſullen na vermoghen,
Trachten ende poghen
Hier te blijven in dit Dal.

2. Om haer hayren blondt,
Om haer gitte Ooghen,
Schoon vergiert in rondt
Met twee kleyne Boghen,
Om haer lieve Mondt,
Daer de ſoetſte douwen,
Die den Hemel gondt
Hare luſt-hof houwen,
Om haren ronden Hals,
Die veel blancker als
Hagel is, of ſchoon yvoor,
Om haer braef ghelaer,
Daer de welluſt ſtaet
In gheſchildert door en door,
Yverigh aen te ſchouwen,
Soudt ghy u hier houwen,
En den Hemel laten ſtaen,
Want ghy soudt vertrouwen,
Dat deſe vreughden ſouwen
’s Hemels vreuchtr te boven gaen.

3. Schoone Koningin !
Voetsel van mijn klachten !
Borne van mijn Min :
Spijs van mijn ghedachten,
Dien ick heb ſoo ſeer
In mijn hart verheven,
Sult ghy my niet weer
Loon van Minne gheven ?
Mijn ghetrouwigheydt,
’t Uwen dient bereydt
Hebt ghy langh ghenoegh gheſien,
Sleutel van mijn rouw;
Mach my, (o mijn Vrouw,)
Gantsch gheen vreught van u gheſchien ?
Sal ick dan in ellenden
Klagh’lijck moeten enden
’t Soetſte van mijn jonghe Jenght ?
Schoone wilt u beraden,
Gunnende my ghenade,
En mijn wel-verdiende vreught.

Cleoph. Doozwaer Me-Vrouw Diaen den Hemel is u gunstich/
Seght doch/ van waer hebt ghy dees Juffrouwen dus kunstich
Gheoeffent in het spel/ en Hemels soet ghesangh ?

Diana. ~~* Verdwant mijn naem/ als ghy 't al mijn leven langh.~~
Soo veer 't de Koningin ghelieft haer af te vraghen/
Sy sal de antwoord met beleefstheyt met haer d'raghen.

Cleoph. Juffrouwen (dat ick niet met vraghen gae te wijt).

Garaye. Seght my doch in wat Landt dat ghy ghebozen zyt.

Garaye. Beroemde Koningin/ uytmuntend in de reden/
Soo wel als inden glans van wel-ghemaecte leden/
Wy zijn ghekomen uyt het Koningh-rijcke van
Sarmaten, om ons dienst Me-Vrouw te bieden an/
Maer na mijn Suster had by namen groot verlanghen/
En met een gunstich oogh heeft sy ons bepd ontfanghen/
Hier heeft mijn Suster sterck haer schoonheyt glans belonckt/
Het welck haer slauwe bofst heeft met haer min ontfonckt/
Ja soo/ dat het haer heeft haer sinnen gantsch gheplondert/
Maer van ick dapper met den eersten was verwondert.
Maer Koninginne/ die van d' Hemel schijnt ghedaelt/
In wien Natura heeft volkomen afghemaelt
Haer gaven/ rijck en groot/ soo in bevalligheden
Van wesen/ van ghelaet/ en treffelijke zeden/
Als in de kennis van d' onschatb're wittte deught/
Ick voel de selfde siecht oock in mijn jonghe Jeught.

Cleoph. Doozwaer dat 's wel wat vreemts/ dat Juffers op Juffrouwen/
Gantsch teghen haer Natuer en aerd verlieven souwen.

Diana. Haer Susters is oock soo/ Me-Vrouw dit 's haren aert
Die op my is verliefd/ ghelijck sy selfs verklaert.

Cleoph. Och wilden my de G'on soo grooten gonst betoonen/
Dat sy soo willigh was om steets by my te woonen/
Ghelijck haer Suster blijft/ uyt liefd' by u Me-Vrouw.

Garaye. Ghelooft dat ick gheen grooter vzeughde wenschen souw.

Cleoph. Soo veer 't u dan Princes ghelieft haer my te schencken/
Gheen aengenamer gaef kond ghy dooz my bedencken.

Diana. Dewijl 't vertrecken haer (Me-Vrouw) is aengenaem/
En zy/ tot u vermaeck/ u dunckt soo seer bequaem/
Dat my u Majestept selfs heeft om haer ghebeden/
Hoe kan ick Koningin haer wep'gen u met reden ?

Dus of ick haer schoon nood verlate om haer konst/
Begeer ick niet te min/ tot tepcken vande gonst
Dien ick Me-Vrouw toe-draegh/ haer willigh t'over-draghen/
Om uwe Majestept daer mede te behaghen :

Me-Vrouw/ die neemse met/ en soader wijders pet
In mijne macht bestaet/ 't is al tot u ghebieet.

Cleoph. Ick danck u heus heydt seer/ en zwaer u by mijn Kroonen/
Dat ick u dese dienst d'pbuldich sal betoonen.
Wel Edele Juffrouw/ u neem ick nu dooztaen/

(Met

(Met wil vande Princes) dan in mijn diensten aen.
Garaye Liefwaerde Koningin/ upt liefde sal ick u dienen/
Larde. Soo langh den Hemel my het leven sal verlienen,
Sidonia Mz- Zou alst u beliesd/ de Maeltijt is ghereet.
Kom/ gaen wy dan te saem/ 't is tijdt datmen wat eet.

Tweede Handeling. Tweede Vykomsf.

Darayde , Lardenie.

Daray. Hoe kander zwaerder pack ter Werelt zijn te draghen/
Als wonden van de Min/ en niet te moghen klaghen ?
Ick leef ghelijck een schim/ ick soecke na de doot/
En weet niet wat ick wil/ soo seer ben ick in noot.
Ick sie mijn lieve Lief ghestadigh vooz mijn ooghen/
Die my te helpen heeft alleen in haer vermoghen:
Ick leve inde bzant/ de bzant is 't gheen my voet/
Ghelijck in 't heete wipz de Salamander doet :
Sp toond my alle gonst/ soo wel met doen als segghen/
En noch derf ick mijn Min/ haer niet te bozen legghen.
O dubbel bitter pijn! Ick teer mijn selven upt/
Ick quijn dooz bleecke rouw/ en rammel in mijn hupt.
Ick sterbe daer ick gae/ en soeck ick te ghenefen/
Dat sorgh ick sal mijn dood/ en mijn bederven wesen :
Want soo mijn schoone Son/ in 't minste wist/ hoe dat
Hier onder 't Vrouwen kled/ een Man verborghen zat/
En dat ick soo dooz list van dees vermomde kleden
Ghenoot het schoon ghesicht van haer uptnemenheden/
Helaes wat gingh my aen ? Ick weet sp my verstiet/
En blijf ick dus bedeckt/ sp kend mijn quellingh niet/
Hoe kan de schoone my dan lossen upt de pijnen ?
Verhael ick haer mijn Min in Vrouwelijcher schijnen
Sp acht het boertery/ en tupt daer weer op an/
Vermits een Vrouw niet op een Vrouw verlieven kan.
Dus hoe ick 't maeck of schick/ mijn saeck gaet al verlozen/
Och Hemel ! was ick noyt van Vrouwen lyf ghebozen !
Wel Suster hoe dus droef ? ghy schijnt gheheel ontstelt/
Verbergh ghy mijn u smart/ ey seght my wat u quelt/
Ghy hebt mijn groote gonst ghenoeghsaem konnen mercken/
In al mijn onneggangh/ van woozden ende werken/
En daerom bid ick u dat ghy my openbaert/
Wat dat u teere seught dus dapperlijck bezwaert/
Ick zweer u/ soo u hulp is in mijn macht ghelegghen/
Ghy sult my binden op het hooght daer toe ghenegghen.
Daray. Beliesde Hertogin/ ick danch u Hooghept seer
Dooz uwe gonst/ die my staet te beloonen weer :
Maer soete Speelghenoot/ ick bid u laet my quijnen/

Want ghy kont tot mijn siecht gheen raed noch middel vñnen/
 De liefde van Diaen die wortelt in mijn bloet/
 Die teert mijn inghewant/ d'ontmoedicht mijn ghemoet :
 Wat hulp is tot die siecht ? Sta ick op haer mijn ooghen
 't Is anders niet of my mijn Ziele wort ontoghen/
 En soo ick van haer ben/ soo dunckt my dat ick sterf/
 Eick uur dunckt my een Jaer/ als ick haer by zyn derf.
 O overschoone Maeght ! uytmuntende Goddinne !
 Hoe is mijn teere borst vergifticht niet u minne !
 Ick loop ghelijck de Vlieghe na 't branden van het licht/
 Met vzeughden in mijn doot/ doot 't sien van u ghesicht.

Larden. Darayde, wel hoe dus ? hoe zijt ghy dus ver slaghen/
 Hoe kan een Maeght/ een Maeght soo groote min toe-draghen ?
 Daer moet wat anders zyn/ ach berghet het niet vooz mijn/
 Een Maeght kan tot een Maeght soo niet ontfreicken zyn/
 Dat weet ick wonder wel/ ontdeckt my doch u quellen/
 Ick sal my in 't ghebaer (ist nood) mijns levens stellen :
 Om u ten dienst te staen/ Darayde siet ick zweer
 D alle hulpe toe/ en bystant/ by soo veer
 D hulp ghelegghen is in d'handen van de Menschen/
 Ick sal u uyt de pijn verlossen na u wenschen.

Daray. Da tongh/ spijlt/ spalckt aen twee/ hoe kreunt/ hoe koocht/ hoe knaeght
 My 't zidderend ghemoet ! wec mijn bedroefde Maeght !
 Mijn herte scheurt en barst/ hoe brande my de darmen :
 Da Hemel ! wilt u doch eens over my erbarmen.

Larden. Helas my dunckt sy zwijmd/ is dit gheen vzeemt ghequel ?
 Het Lust-hof bande vzeught is haer een droeve Hel/
 Ick mach haer aensicht niet wat koele water sprenghen/
 En sien of het haer weer kan tot haer selven brenghen.

Daray. Helas ! Larde, Darayde nu verjaeght de ongheneught/
 En queecht u selven op in jeugdelijcke vzeught.

Daray. Helas Lardenie, de vzeught moet van my vluchten/
 Want ick ghebozen ben tot klaghen en tot suchten.

Larden. Verbzolycht u doch nu/ hier komt 't gheselschap an.

Daray. Ick sal my tieren soo vol vzeughden als ick kan.

Tweede Handeling. Derde uytkomst.

Cleophile, Sidonia, Garaye, Diana.

Cleoph. Wel Edele Juffrouw/ nu moet ick my verbzemen/
 Dies kom ick/om van u mijn afschept voozt te nemen/
 D danckend op het hoogst vooz d'ober groote gunst
 Die my van u gheschiet is doot u soete konst.
 Die ick verghelden sal (soo w'er de hooghe Goden)
 Opt gunnen dat ghy hebt mijn hulpe weer van nooden/
 En u Met-ghesellin / Garaye, neem ick met/

- Op wien ick heb mijn lust en finlijckhepdt gheset :
 Dien ick oock houden sal in eeren en in waerden/
 Soo langh de groote Go'on my laten op der aerden.
- Daray. Beleeftoe Koningin (in wien begraven leyt
 De heuffsche heuf heyt selfs) met alle dienstbaerheyt/
 Die opt een sterflijck Mensch ter werelddt wist te vinden :
 Sult ghy my t'wien dienst dooz u beleeft hepdt vinden.
 Van wyl mijn Suster is ghesint te reysen voozt/
 Bid ick u vziendelijck/ laet my met haer een woozt
 Noch spzeken booz 't vertreck. Cleoph. Dat hoeft ghy niet te vtragen
 Ghy mooght haer spzeken nae u eyghen wel behaghen.
- Daray. Wel dan mijn lieve Neef/ ghy treckt nu hier van daen/
 En sult nu met u Lief/ u Koninginne gaen/
 Van ick blijf inde last/ in 't midden van 't bezwaren/
 En derve noch voozt eerst mijn selfs niet openbaren.
 Dies bid ick u/ dat ghy/ delwyl Diana leeft/
 En ick haer min vervolgh/ gheen Mensch te kennen geeft/
 Wat tusschen u en my voozt desen was besloten/
 Op dat ick niet uyt al mijn wellust wozt ghestoten.
- Garaye. O Neef Ageilan vertrout ghy my dat toe :
 Ghy weet dat ick in als niet dan u wille doe/
 Ser salmen 't hooghste top van Aina t' scheep beharen/
 Ser ick pet heymelijck van u sal openbaren/
 Maer o ghetroutste vziend/ dien ick ter werelt weet/
 Ick bid u dat ghy my niet t'eenemael vergeet/
 En soo ick weder uyt mijn Dool-hof kan gheraken/
 Ick sal soo haest ick kan my weder herwaerts maken/
 Soo u dat oock ghebeurt : voeght u dan weer by mijn.
 Want ick en kan van u/ noch ghy van my niet zyn.
 Wel lieve Neef vaert wel/ het schijnt wy moeten schepden.
- Daray. De Heer die 't al beheerscht wil bepligh u ghelepden.
 En raecht ghy inde wer'ld/ denckt dat hier een vertoeft/
 Die sich om u vertreck hart-grondelijck bedzoeft.
- Cleoph. Wel Ged'le Nimphjen gantsch volmaecht in alle deelen/
 Ick wil u d'hooghe Go'on en haer ghenaed beveelen/
 Die/wensch ick/ dat haer gonst uytstozten op u landt.
- Sidonia. Wy sullen u/ Me-Vrouw/ ghelepden tot de strandt.

Derde Handelinghe. Eerste Vytkomst.

Florarban alleen uyt met een Schilt daer de Phoenix op
 gheschildert staet, aen d'arm.

- Florar. **E**t noch toe heeft mijn kracht met roem mijn hooft bepereld/
 En doen verwinnen d'alder-sterckste van de Wereld.
 De deught gheharnascht met een onbertsaecht ghenoot/

Sijn

Sijn ware tepkens van het Adelycke bloet /
 Dit hoop ick (Florifel o alder Ridd' ren bloem)
 Te toonen dupdelijck met d' alderhooghste roem/
 Ghy hebt dooz gaylighepdt mijn Moeders min ghenoten/
 Waer upt ick (dooz de wil der Goden) ben ghesproten/
 Ick ben u speel-soon wel ; maer dat my geensins guelbt/
 Dermits ick ben gheteelt van soo roem-waerden Heldt :
 En soo de hooghe Go'on my gunnen langh te leven/
 Ick sal op 't Ridderlijckst elck een te kennen gheben
 Dat in mijn grootsche Ziel woont d'onvertsaeghden aert/
 Van die my heeft gheteelt / dooz wien ick ben ghebaert.
 En dus gantsch onbekent een stalen lof verwerben/
 Of mijne Hooghepts lust met moedigheyt besterven.
 O Florifel ! du Heldt / mijn Vader / doch on-echt/
 Siet hoe u speel-kindt vooz u eer en leven recht.
 D' speel-Dochter Diaen tracht daeghlijcx u 't ontlijven/
 D' speel-Zoon Florarban eer vooz u doot te blijven/
 En mannelijck in 't veldt te sterben ; eer hy sou
 Aen sien of lijden dat u pemandt schelden sou.
 't Welck tuggen moghen meer als vijftigh brabe schilden
 Van Ridd' ren onvertsaegh / die u bebecchten wilden/
 Op hope van u hoost te brengen herwaerts aen/
 En tot haer moozdens loon te trouwen u Diaen.
 Maer 't is haer wel vergaen / want wie ick kon gheraken/
 Die heb ick dese reys met wapens kracht doen staken/
 Verslaghen / of ontmant / hun Schilden af-ghelept/
 En tot een spot van haer groots opgheblasentheyt/
 Al aen een Pyramjd hier vooz het Hof ghehanghen/
 Als 't rijgh-snoer van al die Diana heeft ghebanghen:
 Dus denck ick onbekent / dus denck ick in den schijn/
 En naem des Ridders met de Phoenix staegh te zijn/
 En niemant wat / van waer / of wie ick ben verklaren/
 Tot dat mijn daden selfs my epndlijck openbaren/
 Op dat mijn Vader de beroemde Florifel,
 Dien ick op d'hooghste trap van lof en eere stel/
 Sich op het minste niet behoeve te verzeemen/
 Van mijn / noch vooz sijn Soon / soud schamen aen te nemen.
 Holla / twee Ridders / en daer by de Koningin
 Verselschapt met haer staet / dat heeft wat wonders in.

Derde Handelinghe. Tweede Vytkomst.

Sidonia , Galtasar , Gundastes , Darayde , Lardenie.

Sidonia. Du seght de bootschap daer ghy zijt om uptghesonden/
 Volvoerende den last dien ghy hebt onderwonden,
 Galtasar De Koningh van Gaze en Bugie die zent/

Ons bepden aen u om een saeck u wel bekennt/
 d' Eerst eyscht dat ghy hem tot u Man ghelieft te trouwen/
 Soo sal hy weder u voor sijn Monarcha houwen.
 En d' ander dat ghy hem u schoone Dochter geeft/
 Waerom hy oock verdziet's ghenoech gheleden heeft.
 Soo niet/ ontbiedens u/ dat ghy twee stoute Ridd'ren
 Sult soeken/ die met ons (voor wien de Reusen zidd'ren)
 In een besloten Kamp voogt treden in't ghevecht/
 Om door hun krachten te verdedighen u recht :
 En soo u Ridders ons met Wapens overwinnen/
 Ons Princen stellen dan hun eysch upt hare sinnen :
 Daer zyn hun zeghels dat sy sullen nimmermeer
 Soo veer ghy ons verwint/ u komen quellen weer.
 Maer soo ghy desen strjdt niet willigh wilt aenbaerden/
 Wort ghy door ons ontfeyt ten byere en ten zwaerde.

Sidonia. Doorwaer de Koningen zyn seer onheusch en rouw/
 Dat sy met lout're kracht/ dus trachten mijn/ een Vrouw/
 Te dwinghen tot haer wil/ dan doch de tyd sal leeren.
 Vertreckt/ ick sal my wat beraden met myn Heeren.

Gunda. Veraet u wijsfelyck/ en neemt de Princen aen/
 Soo hoeft ghy in't ghebaer niet vande strjdt te staen.

Sidonia. Ick achte dat ick ben tot ongheluck ghebozen/
 En dat den Hemel is gantsch teghen my verswozen.
 Het eene dzoebe ramp is nauwyer van myn deur/
 Of 't ander ongheluck dat klopt daer weder deur.
 Onsaligh Koningin/ wat sult ghy nu aenwenden ?
 Ghy zyt nu al u hulp en al u raet ten enden.

Eer ick met Bruneon mijn Echt te buyten gingh/
 Ick zweer/ dat ick my selfs eer aen een boom verhingh/
 En soud ick d' ander handt mijn liebe Dochter gheben/
 Ick namse liever selfs met dese handt het leven.
 Velaes ! wat sal ick dan de Kamp-slach nemen aen/
 Wat Ridder is soo stout die sullicx d' bestaen ?

Florar. Mevrouw/ ick bid u wilt soo voor de strjdt niet byesen/
 Soo veer het u beliest ick sal den eenen wesen/
 Die om u dienst te doen sal nemen by der handt

De strjdt met een van twee/ tot welbaert van het Landt.
 Daray. Me-Vrouw : Darayde is oock tot de strjdt gheschapen/
 Ick heb my van Jonghs aen gheoeffend inde wapen/
 En ben ghespraten upt een Landt/ dat my toelaet
 Soo wel als alle Mans den Ridderlijcken staet.

Dus soo Florarban my die Oudere wil gheben/
 Ik sal niet hem in den strjdt dan sterben ofte leven.
 Sidonia. Ick doe u bepde seer bedancken voor de deught
 Die ghy my hier betoont in't bloeyen van u jeught.
 De nood die is alleen de toetsen van de vrienden/
 Waer op men sien kan wie de meeste gonst verdienden/

- En daer op toets ick u/ en ick hebint u trouw :
 Maer ghy Darayde, ach! ghy zijt een swaerke Vrouw/
 Ick had seer groote hoop/ soo veer als uwe krachten/
 Soo krachtigh waren als de gonst van u ghedachten.
 Maer d'wijl dat niet en is/ ick bid u laet dat naer/
 Want ick niet garen u sou stellen in ghevaer.
- Daray. Me-Vrouw/ ghy kent my niet / al schijn ick schoon gheen krijgher/
 Ik Sal om Diana wil noch vechten als een Eghher.
 Ick bid de Ridder maer dat hy soo veel wil doen/
 Als my de Ridder schap te geven vooz den noen/
 Soo wil ick mozghen vzoegh met hem hun bepd bevechten/
 En wesen eenwigh een verweerder uwer rechten.
- Florar. Soo veer 't de Koningin ghelieft/ manhafte Maeght/
 Het is een sake die my wonder wel behaeght.
- Sidonia Heer Ridder ick bedeel mijn saeck u en de Goden :
 Want ick u bepder hulp heb rechte voozt van noden/
 Darayde hy soo veer ghy wilt een Ridder sijn/
 Ghy sult het worden bepd met wil en gonst van mijn/
 En soo ghy bepde wilt u mijn kamp-vechters toonen/
 Ick hoop met alle gonst u diensten te beloonen.
 En wat de rest belanght (ghelijck ick heb gheseyt).
 Den de Goden wort mijn sozghen op ghelept.
- Florar. Wel moedighe Princes/ wy sullen van u saken
 Maer uwe wilen wensch/ ten goeden eynde maken/
 Met hulpe vande Go'on. Sidon. Moet gaet dan in met my/
 Op dat ick u versozgh van 't gheen u noodigh zy.

Vertooninghen.

Daer de Koninginne verselschapt met Florarban ende
 Lardenie, Galthasar en Gundastes de krijgh aen seyt.

- I. Sidonia vertroost dooz de Manhafte reden
 Van Phoenix en Darayd, stelt haer ghemoet te vreden/
 En seght den Zoeders de ghe-eyfchte strijden aen/
 Als Ridders hebbende om haer te wederstaen.

Galthasar en Gundastes op hun knien leggende, willen-
 de Sidonia d'handen kussen : sy schoor-voetende.

- II. Dees Ridders sijn verheught/ sy achtend al ghewonnen/
 En groeten haer/ eer 't spel ten halben is begonnen/
 Dooz Gaze Koningin/ wes halben sy verstoort
 Vertreckt/ en t'eenemael niet na haer reden hoort.

Darayde

Darayde wort van Florarban Ridder geflagen. Sidonia
gord hem het Swaerdt, Lardenie de spoor.

III. Hier wort Darayde tot een peder eens behaghen
Seer treflyck Ridder van Florarban eerst gheslagen/
De Koningin goet hem het Swaert dat vlymich sijdt/
Tot teycken van haer gonst/ selfs aen sijn jonghē sijd.

De Vechters alle vier houden hun bloote Degens kruys wijs
over malkander, Sidonia steekt haer twee voorste vingers op.

IV. De Vechters alle vier beloven hier in 't bechten/
Te onderhouden de ghewoonelycke rechten.
Sidonia belooft by Ged' dat haer vooz al/
Noch in/ noch na de strydt gheweldt gheschieden sal.

Derde Handelinghe. Derde Vytkomst.

Sidonia uyt tusschen twee Raets-Heeren, Darayde en Florar-
ban gewapent voor haer, Gundastes en Galthasar achter. Sidonia gaet
zitten, de Trompetten blasen alarm, de vier Ridderes vechten,
Gundastes en Galthasar lyden al' onderlaghe.

Florar. Nu trotse Roemers ist u tijdt om te ghelooven
Dat wy u bepd' in krachten heus hept gaen te boven.
Daray. En dat de Koningin van ons verwinnigh 3p
Dan u onred'lyck eysch ontflaghen ende byp.
Gunda. Wy kennen alle bepd' ons van u handt verwonnen/
En 't is ons leedt dat wy den strydt met u begonnen.
Galtha. En wat de Koningin belanght/ die heeft voldoen/
Dus salmen nimmer haer hier meer op spreken aen.
Florar. Wel moedighe Princes/ om van hun doot of leven
Te strycken 't bonnis nu/ de macht is u ghegheven.
Sidonia. Aech ick bedanck u bepd'/ ick ben in u soo seer
Ghehouden/ dat ick 't kan verghelden nimmermeer/
Ick gun haer 't leven; by soo veer ick mach vertronwen
Dat sy haer woort in als ghesinnigh sijn te houwen.
Gunda. Beleefde Koningin/ u Majesteit sal sien
Dat watmen u toefte waerachtigh sal gheschien.
Sidonia. Laet ons dan binnen gaen/ om rust vooz u te binden/
En Medecynen die u wonden voort verbinden.

Derde Handelinghe. Vierde Vytkomst.

Darayde Lardenie.

Daray. Agesilan 't is tijdt dat ghy een wijl uyt trecht
Het Vrouwelyck ghewaet/ dat uwe roem bedeckt/
Et 2

Bedenckt u epghe eer/ wat wilt ghy langher blijven/
 (Als Sardanapalus) in 't midden van de Wijden ?
 Ghedenckt eens aen u Stam/ hoe dat die zijn ghewent.
 Dooz hun Manhaftigheyt te maken haer bekend/
 En u Ageklan parst oock bepd eer en reden/
 Om haer voet-stappen na kloeckmoedelijck te treden.
 O overschoone Maeght/ uptimuntende Diaen !
 Ick moet/ hoewel ongraegh/ een wijtjen hier van daen/
 Doch ick verhope/ dat het niet seer langh sal dueren/
 Of ghy sult hoozen van mijn vzeemde avontueren/
 Want ick sal maken dat de wijde Werelt weet/
 Dat ick een Manlijck hert heb in een Vrouwwen kleet/
 En soo dat niet gheschiet/ sal ick mijn wil besterven/
 Want ick wil een van twee/ de doot/ of roem verwerben :
 Darayde sal nochtans mijn naem ghestadigh zijn/
 En ick sal repsen in een Vrouwelijcke schijn/
 Tot dat ick ruchtbaer ben by Princen en by Heeren/
 Dan wil ick by mijn Lief mijn Engchel weder-keeren/
 Op hoop dat als de roem mijns vroomhepts is bekant/
 Sy my dan bieden sal de hulpelijcke hant.
 Ha soete Suster ! heb ick u noch hier ghebonden/
 Aen wien ick ben soo seer met lijf en ziel verbonden ?

Larden. Darayde wel hoe dus/ waer heen ist dat ghy gaet ?
 Dus met u zwaert en schilt in Vrouwelijck ghewaet ?

Daray. O aenghename Maeght/ ick moet u openbaren
 Een selfsaem avontuur/ my heden weder-baren.
 Alsoo ick upt de strijdt bande ghebroeders quam/
 Een Edele Jonckvrouw my aen d'een zijde nam/
 En badt my dat ick haer een bede soude gunnen/
 Die my aen lof noch eer in 't minst sou schaden kunnen/
 Ick gunde haer die stracr. Het gheen ick van u eysch
 (Spzack sy) is dat ghy voort treckt met my op de reys/
 Om de rechtbaerdigheyt mijns Vrouws te houden staende/
 Daer ick de oorzack van u seggheit sal al gaende/
 Verhalven moet ick voort/ want ick niet beter ben
 Als mijn beloften/ die ick niet weer-roepen ken.

Larden. Hoe : sullen wy dan u gheselschap moeten missen ?
 Velaes ! hier sal Diaen, in 't minste niet op gissen/
 Seght haer doch eerst adieu eer dat ghy scheyd van haer.

Daray. Ick sou het garen doen/ ghelooft het Suster/ maer
 De jonghe Maeght heeft haest/ ick sou mijn eer beblecken/
 Ick bid/ ontschuldicht doch mijn heymelijck vertrecken
 By mijn wel lieve Vrouw : Ha vzeuchde van mijn ziel !
 Dooz wien ick dagh en nacht met mijn ghedachten kniel :
 Hoe martelt my u min met hondert dupsent nopen/
 En ick heb naer u min in 't minst niet meer te hopen.

Larden. Darayde liebe Lief/ hoe veynst ghy dus u min

27
Dooz mijn u Speelghenoot : ick bid u o Vriendin
Ontdeekt my doch u siecht/ ghy hoeft gheen quaet te sozghen/
Want wat ghy my vertrouwt/ dat blijft by my verborghen.
Ghy quelt en parst mijn hart/ met dat ghy u dus beynst/
Nu dan/ verklaert het my/ hoe staet ghy dus en pepust :

Daray.

Wel dan Lardenie, dewyl ghy juyt met krachten
Wilt weten de Ponteyn en d'oorzprongh van mijn klachten/
Hoe wel ick het gheen mensch ter Werlt verhalen sou/
Sal ick't nochtans u doen/ maer zweert my by u trou
Dat ghy het niemant sult ontdecken/ weer te vozen
Ghy wisse tijdingh van mijn droeve doot sult hooren/
Ten waer het merckelijck tot mijn groot voozdeel waer/
Dan mooght ghy bzenghen het gheheym in 't openbaer.
Lardenie. Ick zweert u by de Go'on/ en stelt het tot mijn oorzdeel/
Daray. 'k Sal't niet ontdecken/ dan tot u seer groote voozdeel.

Lardenie.

Daray.

Ick ben Agesilan de jonghe Prins en erf
Van Griecken 't welck ick nae mijn Ouders doot verwerf.
En doen de schildery des edelen Diaen
By ons t' Athenen quam/ smolt ick bekans in traen/
Soo seer was ick verliefd/ ick wist my troost noch raet/
Als my te kleeden in een Vrouwelijck ghewaet/
Om soo haer schoonhepds glans/ vol Hemelscher vermoghen/
Op 't bapligheste te sien lyfhaftigh vooz mijn ooghen.
Ha Lief Lardenie hoe seer was ick ontfeken
Doen mijn beminde eerst ter Kamer ingheftreken
Quam met haer braef ghesicht ! hoe tommelde mijn Ziel !
Soo quaem 't oock dat ick doe strack in bezwijmingh viel/
Mijn hart dat klopten/ en de Raders van mijn sinnen
Die draepden als een tol/ en misten 't spoor van binnen/
Het welck my al't verstant en wetenschap wegh nam/
't Was wonder dat ick noch weer tot mijn selven quam.
Ha schoonste die de Son op aerden heeft beschenen :
Wanneer sal ick doch eens upt liefd' met u vereenen ?
O Hemel van mijn vzeught : Ponteyn van mijn gheluck :
O Beeldenis ick hier in mijnen boesem druck/
Het welck ick daer altydt sozghvuldigh sal bewaren/
Soo langh de Goden my in 't leven sullen sparen.
Nu dan Lardenie hebt ghy 't gheheym ghehoort :
Ick bid u Suster hout doch trouwelijck u woozt.
En openbaert het niet (of ghy sult mijn bederven)
Eer ghy ghewisselijck hebt tijdingh van mijn sterben.
Lardenie. Ach ! hoe bedroeft ghy mijn/ Darayde met u reys/
Ick bloeck de Juffrouw/ die u deed dien wreeden eys.
Hoe kost ghy doch soo seer (daer ghy mijn gunstigheden
Hebt t'utwaerts wel vermerckt/ soo langhen tijdt verleden)
U beynsen noch vooz mijn ? vooz mijn die u soo trouw
Gheweest heb/ als opt Maen syn wel beminde Vrouw/

Lardenie.

Soo veer mijn doodt 't begin kon sijn van u ghelucken/
 Ich sou mijn teeder hart strack uyt mijn boesem rucken/
 Soo seer heb ick u liefd in mijn ghemoet ghepzent/
 Hoe komt dat ghy vooz my dan noch soo dubbel bent ?
 Daray. Helaes ! de strenghe met / hier teghens ons ghespamen/
 Die d'ingangh van dit Hof verbied aen alle mannen/
 Is daer de oozsaeck van : want Hertogin / ick docht
 Dat soo my pemandt kon / ick hier niet blijven mocht/
 Verhalven beynsd ick mijn / bedoven in verdzieten/
 Alleenigh om 't ghesicht mijns Enghels te ghenieten.
 Wel dzaeght van sozge vooz mijn leven en mijn eer/
 En onder tusschen soo beveel ick u den Heer/
 Wilt doch vooz al niet teghens u beloft bedzyven.
 Larden. En treckt soo haestigh niet / wilt doch een weynigh blijven.
 Daray. Ich kan niet / want de tijdt vereyscht mi snelligheyt.
 Larden. Wel moet het zyn / adieu. Daray. Tot uwen dienst bereypt.

Derde Handelinghe. Vyfde Vytkomst.

Groot ghevecht binnen , Garaye uyt vervolghende een
 Ridder, dien hy op het Tooneel verslaet.

Garaye , Cleophile.

Garaye. Leght daer verbloecten Schelm / in uwen bloedt bedoven/
 Ontfanghende den loon van u onsaligh roben/
 Leght / segg ick / en verwacht den alder-songhsten dach/
 Die vooz u schelmery den loon bereyden mach/
 't Waer met mijn Koningin Cleophile om-ghekomen/
 Soo ick de wapens niet had inde vuyft ghenomen:
 De benfwich / die daer leyt / besprongh ons met sijn Bloot/
 Ons Schip was al ontmandt / ons Ridder's sloegh hy doot/
 Een veder nam de blucht / mijn Lief begon te krijten/
 Doe docht my dat mijn hart van enkel rouwou splyten.
 Her uyt ghy Vrouwen kleeft / Arlanges nu betoont/
 (Sprack ick) het mannelijck hart dat in u boesem woont/
 't Is nu den rechten tijdt / u liefste gaet verlozen/
 't Verkrachten of de doodt is nu vooz haer gheschozen.
 Doen sprongh ick vooz den dach en trock de Wapens an
 Die ick daer legghen bondt van een verflaghen man/
 En ick begaf my voozt in 't midden van hem allen/
 Wat isser doen een hoop vooz mijn ghewen gheballen !
 Ghelijck den trotschen Leeuw in 't midden van de Jacht
 Sich op de Handen werpt / en scheurtse met sijn kracht ;
 Soo gingh het oock met mijn / al wat ick kon beraken
 Dat moest een deure-gangh vooz mijn felle slaghen maken/
 Ons Ridder's saghen dit / en staken doen den stoep

Dooz't onberwacht bystant een weynigh weder op.
 Doen gingh den strijdt weer aen/ elck poogghden sich te weeren/
 Ten lesten sachmen dat de kants begon te keeren/
 De Dyant wiert heel slauw/ de Roovers moesten boozt/
 Al wat het zwaert ontquam/ moest plich ober-boozt.
 Dit sagh de stercke Schelm/ nu dooz mijn kracht ghedwonghen/
 Die quam my op het liff/ ghelijck een Leeuw ghespronghen/
 Hy leberden my strjdt/ ick hiet hem wederom
 Met slaghen/ slagh/ op slagh/ ghestadigh welckom:
 Tot dat ick hem op 't laetst soo veer hebbe ghedreven/
 Dat hy sijn moet verloo? dooz 't eynde van sijn leven.
 Holla/ hier komt mijn lief/ de Koninghlycke Vrouw/
 Best dat ick mijn hier noch een wyl verbozghen houw.
 Cleoph. Wat onberwacht bystant heb ick ter stont ghehouden?
 Wierd my een Ridder vanden Hemel afghesonden/
 Om my op 't onbersienst upt d'alderhooghste noot
 Te lossen doen ick was op 't ypterst van mijn doot:
 Of waer quam hy van daen? Maer ach! ick heb daer bozen
 De Goddelijcke Maeght Garaye weer verlozen/
 Die my soo aenghenaent/ en soo behaghelijck as
 Mijn Koninghryck/ mijn Eer/ ja als mijn leven was.
 Helaes wat gaet my aen! ick vrees dat onder allen
 't Gherammel/ sy mach mee zyn ober boozt gheballen
 En soo verdzoncken in de grondeloofse Zee/
 Wist ick 't verseker/ ick verdzonck mijn selven mee.
 Holla/ wien sien ick daer? der Roovers hoost verflaghen:
 Dit is de Ridder die hem heeft soo braef ghebzaghen.

O onvertsaegghden Heldt:
 Dooz wiens kracht en gheweldt/
 Mijn Eere/ en mijn leven
 My heden is ghegheven:
 Ey seght my dooz wat konst
 Sal ick den grooten gonst/
 Dien ghy my ginght betoonen/
 Doch wederom beloonen?
 Ghy hebt dooz nwe deught
 Mijn rouw verkeert in vreught/
 En na u wel-behaghen/
 Mijn Dyanden verflaghen/
 Mijn Ridderen ontset/
 Daer/ en mijn doot belet/
 Daer dooz ick soo verkonden
 Aen u ghetroouheyt ben/
 Dat ick niet dencken ken/
 O Heldt van alle Velden?
 Hoe ick 't weer sal vergelden/
 Ey maecht u doch bekent/

En seght my wie ghy bent,
Ick bid/ wilt u Helmette
Doch van u hoofd af-sette:
Op dat ick weet aen wien
Ick dese Eer moet sien.

Du Ridder doet het doch/ ep seght hoe staese dus?

Garaye. Gunt my dan dat ick eerst u witte handen kus.

Siet u Garaye hier Princeffe vooz u ooghen/
Die hare Vrouwe kle' en had pligh upt-ghetoghen/
Soo haest de nood begon te komen aen de man/
En trock de Wapens van een dooden Ridder an/
Om u verbaesde volck een hart in 't lijf te spreken/
En u van d'overdaet/ u aenghenaem/ te waken.
De liefde/ liebe Lief/ dien ick u Hooghepdt droegh/
Veel meerder als mijn kracht u Vanden ver sloegh/
Doe ick de droefhepdt uws ghesichts begon te merken/
Doe syongh ick vooz den dagh/ en deed de groote werken
Die ghy selfs hebt ghesien/ u kracht was in mijn hant/
Waer vooz het ongheluck viel op u Vpants kant.

Cleoph. Het schijnt my schier een droom/ Garaye ist waerachtigh?

O Goden: kan een Maeght van lichaem zijn soo krachtigh
Dat loof ick nimmermeer/ ick vzaeghd u op u eedt/
Garaye schuplt hier niet een Man in 't Vrouwen kleedt?

Garaye. Beroemde Koningin/ de pijn dien ick draghe
Om uwe schoonhepts wil/ vermeerbert alle daghe/
Soo dat ick d'heete brandt niet langer lijden mach/
Dies moet de klaerhepdt nu eens komen aen den dagh/
Ick was een Juffrou soo ghy meenden van te bozen;
Maer den Arlanges Prins van Spangien ghebozen
't Welck om Daraydes wil ick u noyt heb verklaert/
Dien ick ben te gheval ghetrocken op de vaert/
Dus in een Vrouwen kleet/ vermits de Mannen moghen
Diana daer sy is niet komen onder d'ooghen:
Maer soo ick u mis'haegh/ en ghy mijn liefde bliet/
Ick bid u/ melt daerom Daraydes aen'slagh niet:
Want hy my vast vertrouwt/ dat ick tot geenem tijden
't Gheheym van sijn ghemoet aen yemandt sal belijden/
Maer loffelijcke Vrouw/ ick sie u daer vooz aen
Dat ghy de liefde van u slaef niet sult ver'smaen/
Ghemerckt ick mijn altydt/ o schoone Koninginne:
Heb zuyver en oprecht ghetoont in mijne minne.
En dat ick ben ghedaelt upt d'alder eelfte stam/
Die opt op dese Wereldt tot noch te vooz-schijn quam.

Cleoph. Arlanges ick heb reen om grootelijcks te klagghen/
Soo over u bedroch/ als heymelijcke lagghen:

Dat blecke meent ghy dat het in mijn eer sal zijn/
Dat ghy by mijn gheweest zijt in een Vrouwen schijn?

Dan wijl ghy seght / dat ghy dit om Daraydes wille
 Alleenigh hebt ghedaen / sal ick mijn gramschap stillen:
 Behoudens / dat ghy sult booz mijn gheheele staet/
 Verklaren wie ghy zijt / en dat ghy u ghelaet
 Of ick hier niet van wist / beweurende met reden
 Dat booz Daraydes wil ghy aentrockt dese kleden/
 Om d'aenflagh van Diaen als dat is openbaer/
 Soo kan mijn eerlyck lof niet lijden sulck gebaer.
 Dan mooght ghy wel met mijn in deughden en in eeren/
 Ghelijck ghy hebt ghedaen / wel wederom verheeren.
 En ick versker u / soo veer ick hulwen sal/
 Dat ick u best bemin / en kies u boven al.

Garaye. O alder-werelts roem / uptmuntende Goddinne!
 Beheerschster van mijn hart / booghdeffe van mijn sinnen!
 O Ziele van mijn Ziel / o bzeughde van mijn bzeughd!
 Hoe sal ick wederom vergelden dese deughd?
 Al waren my vereerd twee groote Keyser-rijken/
 Ick sou by dese gonst / die gonst niet vergelijken.
 Cleoph. Garaye laet ons dat booz dees tijt laten staen/
 En sonder upt-stel boozt na onse Schepen gaen:
 Om daer op alle dingh te stellen goede ord'ren/
 En ons beraemde reys na Gzicken te bevozd'ren.
 Garaye. Ick ben tot al het geen dat uwe Majestejt
 Gheliebet te gebien / ghewilligh en berept.

Vierde Handelinghe. Eerste Vytkomst.

Keyser, Florisel, Bruferbe.

Keyser. **I**n de bloed-dozstighheyt dan nimmer te versaden
 Die u Sidonia wil op den halse laden?
 Met seftigh Ridders hebt ghy 't strijden upt ghestaen/
 Is noch haer wreede wzaeck (dat vzaegh ick) niet volbaens
 Sal dan dit strijden en dit bechten eenwigh duren?
 O neen! ick ben het moe / te rugh wil ickse sturen
 Die hier na desen dagh aen sullen komen om
 V/om dien twist en strjdt te roepen wederom.
 Is sy gantsch bupen spooz / dat sy haer Dochter trouwen
 Wil met die / die het hooft haers Vaders af sal houwen?
 Dats een verbloecte saeck / en 't is my seker bzeemt/
 Dat sy op onse macht geen achter-dencken neemt/
 En niet en bzeest dat wy (verbzietigh van dit malen)
 Haer in haer epgen landt eens sullen overvallen/
 Tot wzaecke bande wzaeck dien sy op u nu sacket/
 Met een opset van Godt en Menschen heyd verbloect.
 Florisel. O Vader wilt u in dit strjden niet outsetten:
 Noch oock den loop mijns lofs dooz uwe bzees beletten.

Sy soeckt mijn leven met het rooven van mijn eer/
En sy verheft my dooz dien middel thien-mael meer :
De roem van dat ick soo veel kidders heb verflaghen/
Woot dooz haer toe doen aen des Werelts eynd ghedraghen/
Een peder kent hier dooz mijn kracht en mijn ghemoed/
Soo dats in plaets van wzaeck/ my d' hooghste eer aendoet/
Het is mijn lief/ mijn Heer/ dat hier veel kidders komen/
Al quammer dupsent/ ick sou booz de strijdt niet schzomen/
Soo heb ick oeffeningh/ en altemets wat werck/
Hier komter noch al een/ soo ick aen 't Wapen merck.

Bruser.

De Goden willen steets u kerserdom vermeerren/
Is Florisel oock hier ? berecht my dat ghy Heeren.

Florisel

Ack ben die/ dien ghy soeckt/ wat hebt ghy inde sin?

Bruser.

Ben Hemel zy gheloofst dat ick u hier noch bin:
Mijn hooghste anst en vrees/ was dat ghy waert ver trocken/
Soo had ick wel met recht verbloecht mijn onghelocken/
Ack ben ghekomen om te trachten nae u Hoofd/
Of soo my dat misluckt/ dat ghy my 't mijn beroofd :
En of dat schoon gheschach/ ick ben des wel te vreden/
Want ghy hebt dooz de kracht van u manhaftigheden/
Soo vele Heiden trots verwonnen/ dat ghy mijn
Verlies derhalven oock ghedraeghlijcker sal zijn.
Dies wijt-beroemde Prins/ Bruserbe de ghekrode
Koningh van Magazer denckt staende hier te holden/
Dat ghy ghebroken hebt u Echt ghetroude Trouw/
Dien ghy Sidonia waert schuldich als u Vrouw/
En soo met vals heydt hebt beloont de trouwe minne
Dien u ghedraghen heeft de sunv're Koninginne/
Ontfelende haer eer/ dooz u bedriegerij/
Soo ghy daer teghen hebt/ verweerd u teghens my/
En laet ons datelijck (soo veer 't u lust) beginnen :
Want ick kan dooz dees strijdt dze groote dinghen winnen.
Een onbewonnen Heldt/ verwonnen dat is een/
En dan Diana die de schoonste is alleen
Verwerben tot een Wyf/ ten derden dooz het vechten
Het onghelijck van d' Eerste Koninginne rechten/
En soo ick het verlies/ wat noot is ? daer soo veel
Verwonne kidders zijn/ krijgh ick dan oock mijn deel.

Florisel

Heer Ridder ghy spreect wel/ en ghy betoont dooz reden
Dat wijf heyt sich gheboeght heeft by u stercke leden/
Maer wat het gheen belanght/ dat ghy my van mijn Echt
Wilt segghen/ Heer/ dat en verstaet ghy noch niet recht/
Want Godt is mijn ghetuygh/ dien ick tot rechter roepe/
Dat ick uyt gaplicheyt noyt gingh by haer te snoepe/
Dat stuck sy veer van mijn/ want het betaemt een Prins/
Als ick/ te buyten sich in d' Echt te gaen geensins :
Maer wat gheschiet is/ quam dooz haer seer wreede wetten/

En om Falanges dood argghlistigh te beletten/
 't Welck sy hem dooz haer wet had strengh lyck toe bereyde/
 Maer ick beletten het dooz mijn argghlistighhepdt.
 Doo dat het niet met wil/ maer dooz bedwangh gheschieden/
 Om dooz het minder quae/ het meerder quae te vlieden.
 Dat seggh ick/ en 't is waer. Doch Ridder niet te min/
 Om d'eere dien ick d'aegh de selfde Koningin/
 Die u ghesonden heeft/ soo sweer ick / ick sal trachten/
 (Beschermente mijn hooft) het uwe oock te wachten.
 En wat de strijdt belanght/ die neem ick willigh aen/
 Bevecht my soo ghy wilt/ ick sal u tegen-staen/
 En dat op staende voet/ de Wapens heb ick rede.

Bruser. Alsoo het u bevalt/ bevalt het my oock mede.

De Strijdt. Bruserbe t'onder ghebracht.

Florisel. Wat ramp ! ick heb den held dus deerlijck van sijn hooft
 Gantsch tegen mijnen eed / onwetende beroofd.
 O neen/ hy aessend' noch/ ick sie wel dat het leven :
 Hoe wel het slawwtjes is/ noch in hem is ghebleven.
 Koningh Bruserbe nu/ nu is het meer dan tijt/
 Dooz u te kennen het onrecht van uwen strijt:
 En oock Sidonia haer twist te laten varen:
 Bewijl ghy haer schijn-recht niet langer hond bewaren.

Bruser. Helaes ! ick moet het doen/ o Florisel ick ly
 Dat het gheluck u blijft in al aen'slagen by.

Florisel. Soo wil ick dat ghy voort u wonden sult vermaken/
 Om dat ghy pligh mooght tot u gesontheyt raken.
 En bzenghet dan u hooft by d' overwreede Vrouw/
 In plaetse van het mijn / het welck ick noch beschouw/
 En seght haer dat ick u het leven woude verlienen/
 Op dat ghy haer noch meer moocht alle dagen dienen.

Bruserb. Al wat ghy van mijn eyscht/ o Wins/ sal ick terstond
 Volboeren na u wil/ soo haest ick mozt ghesond.

Florisel. Wel rijst dan en vertreckt daer 't u best sal behagen/
 Op datmen goede sorgh magh vooz u wonden dragen.
 Keyfer. Nu d' Heere sy ghelooft/ die uyt die wreede strijdt/
 Dooz sijn genade u ghenadigh heeft bevrjdt.

Vierde Handelinghe. Tweede Vytkomst.

Diana, Lardenie.

Diana. Lardenie ick kan mijn droefheyt niet bedziiben/
 Hoe mach Darayde doch soo lange van mijn bliuen?
 O Hemel ghy hadt my de alder schoonste Maeghd
 En trouwste Gesellin/ dien ghy opt leven saeght/
 Wel ceunael toe-gevoeght/ maer dit is te beklagen/
 Dat ghy my hebt die bzenghd soo haestigh weer ontdragen.

Larde.

En treurt soo niet Me-Vrouw/ Darayde strijdt om eer/
En eerder als ghy meent/ komt sy wel by u weer/
Sy repst nu vast rondom/ en sent u alle daghen
De tepckens van de gheen die sy al heeft verflaghen/
Wat krensen: wat Ghediert: wat Monsters: wat ghebzocht:
Heests in soo korten tijdt alleenigh omghebzocht.
En die al t'samen in u Hof u toe-ghesonden/
Waer dooz haer lof nu vlieghe dooz aller menschen monden.

Diana.

Haer moedigheyt heb ick vooz desen wel ghesien/
Dat is my nu niet nieuws; maer ach mocht het gheschien
Dat zy eens weder-quam/ ick sou haer soo bewaren/
Dat sy soo lichtelijck niet weer van mijn sou baren.
Ach! als ick overdenck/ met wat een heeten min
Sy my beminden/ soo verheugh ick in mijn sin/
Hoe vaeck heb ick ghedacht/ als ick haer hoorde karmen/
Helaes! waert ghy een man/ soo mocht ick my erbarmen
En troosten u op 't minst met woorden soet van hoop/
Soo waren my somtijds de sinnen op de loop.

Larde.

En wijl vooz haer vertreck/ alsoo sy alle nachten
(Ghelijck ghy selve weet) volhardten in heur klachten/
Quam ick haer eens verspien/ sy karmden soo van rouw/
Dat het een steenen hart tot d'uck beweghen souw/
Ten laetsten trad ick voozt/ en sept Met-ghesellinne
Hoe klaeght ghy dus verbaest/ spruyt dat alleen ynt minne
Dien ghy Diana dzaeght: 't komt nimmermeer in mijn
Dat op een Maeght/ een Maeght soo seer verliest sou sijn:
Ick bid u seght my doch den gront van u ghequellen/
Soo veer het doenlijck is/ ick sal u hulp bestellen.
Sy wout my segghen/ soo het aen haer wesen scheen/
Maer laes dooz enckel rouw bezweem sy strack daer heen/
Op 't lest bequam sy weer dooz water en dooz vruchten/
En doen verhaelt sy dit met hondert dupsent sichten/
Ha! lieve Hertogin/ weest (bid ick) my ghetrouw/
Ick ben niet als ghy waend een Edele Juffrouw/
Maer ben de jonghe Prinz Ageslan ghesproten
Van 't Edel Giersehe huys/ de stamme van de grooten.
Falanges was mijn Daer/ en Alastrexere
d'Onwinnelijcke Vrouw/ dat was mijn Moeder me/
En om Diana wil/ dien ick soo seer beminden/
Dat ick noch rust noch rouw kon in de Werelt vinden.
Quam ick eerst herwaerts aen/ in Vrouwelijck ghewaet/
Vermits men haer ghesicht gheen Mannen toe en laet:
En nu ick hier al ben moet ick ghewijselijck sterben/
Want openbaer ick mijn/ 'k sal haer ghewelschap derben.
Du zwijghet doch Hartogin/ en spreeket niet eenen woort
Hier af/ eer van mijn doot ghy wisse tijdingh hoort/
En dat dooz Doden/ of seer seck're sekerheden.

Helaes

Diana.

Helaes ick ben verschickt/ my zidderen al mijn leden/
 Soo seer ben ick ontfelt/ ick haper in mijn Gheest/
 Dat dus langh by my is een Mans persoon gheweest/
 Ick kent/ hy was volmaect/ en als ick wilde trouwen
 Ick sout hem vooz de keur van alle Mannen houwen/
 Maer als hy weer verlaet sijn Vrouwelycke schijn/
 Denckt hoe mijn eere dan hier door ghequetst sal sijn :
 Derhalven op dat my dit namaels niet mach schaden/
 Soo vind ick Hertogin/ in 't minste niet gheraden/
 Dat ghy hem openbaert/ dat ick zyn wesen ken/
 Maer dat ick noch daer van gheheel onwetend ben/
 Want anders sou geensins mijn Hooghepdt dilden moghen/
 Dat ick hem wederom liet komen vooz mijn ooghen/
 En wat de rest belanght/ daer toe sal tijdt en plaets/
 Wanneer hy weder komt/ ons geven noch wat raets/
 Want sijn manieren/ en seer wel-ghemaeckte leden/
 Sijn afkomst/ schoonheyt/ deught/ bevalen my met reden/
 En soo my lano hem in 't end heeft toeghevoeght/
 Het is een Edelman daer my wel aen ghenoecht.

Larden.

Dozwaer ghy spreekt seer hensch/ en hy is oock soo aerdich/
 Dat (mijns bedunkens) hy u liefde wel is waerdigh.
 Want hy is gantsch volmaect/ ick weet niet wat een Man
 Kan wesen/ of het is al in Agefilan.
 Hy mint in schoonheyt up vol alle lofsijckheden/
 Van deughden/ krachten/ en van treffelijcke zeden/
 En hy bemind u oock ghelijck sijn eyghen Ziel/
 Ick zweer/ dat mijn noot man/ soo wel als hy/ ghebiel.
 Ghy vlijt hem hoogh ghenoech/ komt laet ons binnen treden/
 Om daer ons soeten tijdt in vzeughden te besteden.

Diana.

Vertooningen.

Darayde komt t'huys, Diana omhelst haer, Lardenie en
 Sidonia sien haer lieflijck aen.

I.

Hier komt Darayde t'huys met eer en roem bepeerelt/
 Wiens krachten sijn bekend op 't uiterst vande Werelt/
 Waer door Diana gantsch ontfeken is van vzeught :
 En hiet hem welckom hart-grondelijck verheught.

Sidonia op eenen stoel, Darayde en Lardenie elck aen
 een zyde, Bruserbe voor haer knielende.

II.

Hier komt Bruserbe aen Sidonia openbaren/
 Hoe hy in Grieken is hy Florisel ghebaren :
 Waer door sy barst bykans/ van spijt/ van rouw/ van leet/
 Om dat sy tot de wzaeck gheen middel meer en weet.

Vierde Handeling. Derde Vytkomst.

Sidonia , Diana , Darayde , Lardenie.

- Sidonia. O Hemel ! sal mijn rouw dan eeuwig moeten duren/
En sal ick nimmermeer verlost zijn upt mijn truren!
Ick smelt van ongenuegh/ van rouw/ van spijt/ van pijn
Ghelijck de sachte sneeuw doet vooz de Sonne-schijn.
- Diana. Ach Moeder wat is doch de oorzaeck van u klagen?
Hoe swijght ghy doch soo stil/ op antwoord op mijn vragen/
Wen ick u Dochter niet ? hoe houd ghy u dus vrent?
Helaes hoe is mijn hart dooz uwe rouw beklemt.
- Daray. Me-vrouw ontdeekt my doch de oorzaeck van u pijnen/
Die in soo dzaeben staet u doen ghestadigh quijnen/
En siet ick sweer/ u mijn Diana te geval/
Heeft pemand u misdaen/ dat ick het wzecken sal.
- Sidonia. Helaes Darayde lief/ ick souw van u begeeren/
Een bede of beloft/ om eens daer dooz te leeren
Of ghy soo willigh zijt om my te doen bystand
Als ghy wel and'zen doet die sulckx van u hand
Begeeren in hun nood. Daray. Me-vrouwe wilt ghebieiden/
En wat ghy van mijn eyscht sal naer u wil gheschieden.
- Sidonia. Het gene dat ghy my Darayde hebt beloofd/
Is dat ghy halen sult Don Florisel sijn hoofd/
Tot boete van het geen dat hy hier heeft bedzeben/
't Welck moet gheschieden dooz 't verliesen van sijn leven.
En als ghy 't Edel hoofd dan hebben sult ghesteld/
(Dat ick het sie en ken) geheel in mijn gheweld:
Soo sult ghy my/ mijn hoofd oock dadelijck af-houwen/
En enden soo mijn wzaeck/ met d'ende van mijn rouwe/
Op dat ick eenmael mach genoegh doen aen mijn cer/
Dan sterf ick willigh/ want Go'on ick begeer niet meer.
Darayd' hoe dud ghy dus? ghy hebt het woort gesproken/
En ick wil dat mijn leed dooz u sal zijn ghewoken.
- Diana. Cy Moeder laet die reys/ (dat bid ick u) niet toe.
- Sidonia. Kreund u de sake niet/ ick weet wel wat ick doe.
- Diana. Wee my bedroefde Maeghd/ wat doot sal ick verkiezen?
Want ach ! ick sal hier dooz beyd Daer en Moer verliesen.
- Sidonia. Steld Dochter u gerust/ Darayde nu beslupt/
Want aersten is vergeefs het woordtjen isser upt.
- Daray. Dat ick dus langh ben stom geweest/ dat is de reden/
Dat te ghewichtigh is u over-groote bede/
Dan ick sal niet te min u eysch voldoen seer wel/
Als ick mijn leven laet dooz d'hand van Florisel.
Maer of het hem geluck nu eens woud wesen tegen/
En ick dooz hulpe vande Go'on sijn hooft verkrege/
En bzoecht het in u Hof/ en selden 't in u macht/

En soo u eerste beed volkomen had volbzacht/
 Soo wil ick dat ghy my een bede sult belooften/
 Eer ick/ na u versoek/ u van u Hoofst beroove/
 En soo ghy dat te doen my weggert by gheval/
 Dat ick van mijn beloft ont slagghen wesen sal.

Sidonia

Wel dat sta ick u toc/ maer ghy sult niet begeeren
 Daer met ghy mijne wil/ of u beloft sult keeren.

Daray.

Aleen/ dat belooft ick u/ en daer me reys ick voort.

Diana.

Ach hoe heeft die beloft mijn droeve Ziel vermoort!
 Helas wat komt my op/ oeh was ick noyt ghebozen/
 Kon ick niet in mijn bloet in 's Moeders lijf versmozen/
 Nu ick verwachten moet mijn beyder Ouders doot/
 Dooz d'hant van mijn vriendin/ ach 't lijen is te groot.

Daray.

Wat ist dat ick hier sie/ begint mijn son te treuren/
 O Henrel! kont ghy dit noch aensien sonder scheuren/
 Helas mijn Lief wort bleek/ haer zwache leden stijf/
 O Doot komt met u schicht my dan oock op het lijf.

Larden.

Helas wat mach dit zijn/ my dunckt dat sy ver schepden/
 Want water noch Azijn gheencest haer gheen van bejden/
 Ha wel rampsaligh eysch! waer dooz zijn omghebrocht
 De Schoonste Schepsels die opt de Natura wrocht.

Sidonia

Bestrijckt de slaep haers hoofts. Larden. Helas 't is al bestreken/

Sidonia

Dit zijn de vruchten van wraeckgierigheyt en wreken.
 Ha Hemel barst en scheurt u blaauw ghe wulst van een/

En spuit u sulpher uyt op dese droeve leen:
 Komt Parcen voor den dach/ en voert my dooz de bloeden/
 De bloeden/ seggh ick/ van d'onzalighe ghemoeden/
 O over wreede Goon/ hoe pijnicht ghy een vrouw/
 En maecht haer als een schim/ een haets-bal vande rouw/
 Waer zijn u krachten dan/ waer zijn u rasernyen?
 Kom bulderts nu uyt dooz kracht van u Harppen
 Op dese teere borst met donderent ghekraceh/
 En op een zwache Vrouw versadicht uwe wraeck/
 Waer blijft ghy met u straf: Of is den Hemel sonder
 Verwoede bliren/ en gantsch krachteloos van donder/
 Verbloecte Goden/ die soo 't schijnt my hebt verbloecht/
 En niet dan mijn verderf in aller eeuwen soecht/
 Komt maecht doch eens een eyndt/ een eyndt van mijn verdzieten:
 En wilt u zwavel en u bliren op my schieten/
 Komt helpt my aen mijn eynd met hondert dupsent do'on/
 En scheurt my 't inghewant/ ick trotsch u groote Go'on/
 Ich dziesch en puf u kracht/ ghy Rechters onrechtvaerdigh/
 De Hemel daer ghy zit en zyt ghy gheenins waerdigh/
 Wat ongelijck heb ick (dit vraegh ick) u ghedaen/
 Die van mijn hint sheydt heb naer u ghebo'on ghedaen?
 O Florisel! du Schelmi/ o doozsaek van mijn treuren:
 Oeh mocht ick u eens met mijn tanden stucken scheuren:

En

En fupgen 't wzeede bloedt uyt u mepneedigh hart/
 Dat my veroorfaecht heeft dees duldeloofse smart :
 Soo waer mijn gramschap noch een wepnigh te verfaben/
 Maer nu/ nu ben ick gantſch ten eynde van mijn raden/
 Nu is mijn Dochter doot/ nu leyd mijn hoop in d'aas/
 Nu leydt Darayde daer/ die mijn Dooz-bechter was.
 Nu zijn de Go'on verfaed/ ha bozst/ barst van malkander/
 En doet de wzaeck genoegh/ ſoo wel van d'een als d'ander.
 Stort al mijn bloed hier uyt/ en leſt alſoo u dozt/
 Komt Atropos en ſteeckt u pijlen in mijn bozt.
 Of ſoo de Goden my uyt ſlauwheyt willen mijen/
 Da dupbels treed dan voort/ en help my uyt het lijen.
 Komt ſchzickelijck ghedzoch/ en buzpt hier uyt de hel/
 En kneuſt en parſt my gaer/ ha wzeede Floriſel!
 Heb ick u daer? waer heen? o ramp: hy is onthomen/
 Wat ſurp (denck ick) heeft hem van mijn arm ghenomen?
 Nu/ nu/ nu/ 't geld/ ick ſal/ ſus/ daer/ daer komt hy aen/
 Her/ her/ nu 'k heb hem/ ach! noch is hy my ontgaen/
 Ha Goden! wilt ghy dan u ooz niet na my wenden?
 En wilt ghy niemand na mijn doot of leven ſenden?
 Ha handen! dan wel aen/ het doet ghelijcke beul/
 Soo wil ick ſelber van mijn ſelben zijn een beul.
 Komt dan geluckigh ſwaerdt/ die daer toe wierd gedragen/
 Om Floriſel ſijn hooft van 't lichaem af te ſagen/
 Komt druckt u in mijn bozt/ en wend u op-ſet om/
 Ha aengename doot/ ick heet u welſeком.

Larden. Nu/ nu mijn Vrouw/ weest ſtil/ wel wat wilt ghy beginnen?
 Sidonia. Nu laet my doch de luſt volboeren van mijn ſinnen.
 Larden. Ghy laet u ſinnen en u gramschap te veel toe.
 Sidonia. Wat Dupbel roerd het u wat dat ick laet of doe?
 Larden. Ick ſal/ ſoo veer ick kan/ u dit op-ſet beletten.
 Sidonia. Wilt ghy u tegens my en mijnen wille ſetten?
 Larden. Beſadicht u Me-vrouw/ de wapens neder leght.
 Sidonia. Gaet ſitten op u plaets/ ghy weet niet wat ghy ſeght.

Diana komt weer tot haer ſelven.

Diane. En Moeder wat is dit? ach wilt u opſet ſtaken/
 Wat doet ghy met het ſwaerdt? wat wilt ghy daer met maken?

Sidonia beſwijmd van vreughde.

O Hemel wat een vzeughd/ hoe tomten alle dingen?
 Wat is mijn leven dzoeſ en vol veranderingen!
 Mijn Moeder leyt in ſwijn/ Darayde die is doot/
 O Goden roept mijn doch/ en helpt my uyt den noot:
 Wat toeft ghy dzoeke doot/ berooft my van het leven/
 Dat my geen vzeughde meer/ maer alle ramp kan geven.

Larden. Hoe zyt ghy dus verbaest? ontſteld u niet te ſeer/

Sp legghen maer in swijm / 't kan haest verkeerem weer.
Diana. Ja swijm de lange swijm/ Darayde, o Darayde,
Sidonia. Hoe dzoef is my de uur dat ick van u moet schepden.
Ha! Dochter/ hoe bedzoefst heb ick om u gheweest/
En hoe verbzocht ben ick nu in mijnen gheest
Dat ick u weder sie mijn hartje/ mijn Diana :
Doen ick u ligghen sagh : smolt ick bykans in tranen.
Diana. Maer dat Darayde blijft gestadigh in een staet/
O Moeder dat is 't geen dat my aen 't harte gaet.
Daray. Ap my ! en hoorz ick daer mijn Engel niet weer spreken/
Wiens doodt my daedlijck scheen het dzoef hart te breecken?
Diana. Darayde o Vriendin/ hoe seer ben ick verblijd/
Dat ghy van ume dood oock weer verresen zijt.
Daray. En my dunckt dat mijn ziel van bzeughd is opghetoghen/
Om dat ick u hier weer sie leven vooz mijn oogen.
Sidon. En ick ben soo vol bzeughds als immer Mensche was/
Om dat ick u hier bepd soo wel weer sie te pas/
Hont laet ons binnen gaen/ om daer van u verresen
Met rijp en kloeck beract aendachtelijck te pepsen.

Vierde Handelinghe. Vierde Vyckomst.

Diana, Lardenie.

Diana. Belaes ! Lardenie hoe wee is my te moede.
Larden. Sozght niet den Hemel sal Darayde wel behoeden/
En voeren hem weerom verwinner in het Hof/
Het welck ten Hemel toe verheffen sal zijn lof.
Diana. Cy seght my doch wat winst sal ick vooz winst verkieesen/
Soo ick Darayde daer gerake te verliesen/
Gelijck ick dapper breez/ vermits mijn Vaders kracht
Van al de werelt onberwinlijck wordt geacht/
Soo gaet mijn hooghste troost/ mijn lief/ mijn bzeughd verlozen/
Dien ick daer toe alleen heb in mijn ziel verkozen.
Soo hy verwinner blijft/ soo worden van haer hoost
Mijn Daer en Moeder bepd dooz sijne hand beroost/
Soo dat het gaet/ hoe 't gaet/ ick sal aen allen zijden
Onpdelijcke rouw ghedwongen zijn te lijden.
Larden. Me-bzoutu de Goden schicken 't alles na haer sin/
Dus houd u selven stil/ en gantsch gerust daer in/
Soo Florisel van hem kan d'overhand verwerben/
Hy is te seer beleest / hy sal hem niet doen sterben/
En soo hy Florisel verwind / hy mach hem dan
Hier lebendigh (als sijn ghevangen) brengen an/
En leb'ren hem u Moer/ op hope van genade/
Die onghetwijfeld haer wel beter sal berade/
Als selver hem het hoost van 't lichaem af te slaen/

Dant

Want d'oude liefde sal dan booz de wraake gaen.
Van salmen sien de peys met hem en haer te maken/
Op dat wy upt de sozgh en upt de rouw gheraken.

Diana.

Goden mocht dat schien : waer dat u Godhepds wensch/
Dat ghy u gaben soo woud toonen aen een mensch/
Hoe danckbaer soud ick u in aller eeuwen wesen :

Larden.

Diana doch niet staegh het alderquaetste pepst/
Maer wenscht Darayde veel ghelucks dewyl hy repst.

Diana.

Dat wensch ick/ en ick acht/ na 't waepen bande winden
Dat hy sich nu niet veer van Griekenlant sal binden.

Vijfde Handelinghe. Eerste Vytkomst.

Garaye , Cleophile , Darayde , Keyser , Florisel , &c.

Garaye.

In Of sy den Hemel booz syn segen-rijcke gaben/
Die beplich ons ghebracht heeft in de Griekische haven/
En dooz de woeste Zee met al syn dulligheyt
Ons heeft ghenadich met syn epghen handt ghelept.

Cleoph.

Ick heb soo menighmael standvastigh boozghenomen:
Dat ick noch booz mijn doot woud eens in Grieken komen/
Van altydt bleef het na om desen of om die/
Maer nu ben ick verheught dat ick de Doozten sie
Vande beroemde Stadt/ daer soo veel Helden woonen/
Die met een staten lofhaer ouden stam bekroonen.
Nu sal ick dan den Helt die Florisel sich noemt/
Eens sien/ waer van men soo booz al de Werelt roemt.

Garaye.

Ick heb soo seer verlanght/ wanneer ick met mijn ooghen/
De Griekische Princen eens aenschouwen soude moghen/
Van wien men soo veel spreekt/ en wiens manhaftigheyt
Tot aen des Werelts eyndt soo loflijck woort verbzept.
Holla/ wat schoonder Maeght komt hier ghewapent treden/
Het is Darayde soo ick mercke aen haer kleden/
Wel hoe dits vyz wat vreemts. Cleop. Komt laet ons hier wat staen/
En wat hy segghen sal gheduldigh hoozen aen.

Daray.

Hier ben ick nu ghestrant/ en booz de wind ghebaren/
Tot inde Haven toe in spijt van al de baren.
O Hemel gund dat mijn booznemen mach gheschien/
Soo dat ick daer mijn selfs en oock mijn lief met dien.
Ik Had eerst een grooten strijdt in mijn verwarde sinnen/
Hoe/ en in wat ghewad ick treden soud hier binnen/
Ten lesten ick besloot/ dat ick verlaten woude
De kleeeren van een Man/ en komen als een Vrouw
In't Edel Griekische Hof/ eensdeels om dat mijn Maghen/
Mijn niet bekenden als sy mijn met op-merck saghen.

En anderbeels/ om dat ick altijt in 't ghebecht
Mijn daden in den schijn eens Vrouws heb uytgherecht.
Soo ben ick dan ghesint/ dat ick in Vrouwen kleeven
Wil komen opghewonckt/ in 't Hof der Giecrscher Heeren/
Ick heb haer mijne komst al laten dienen aen.
Maer hou/ wat schoonder paer sien ick daer ginder staen?

Garaye. Darayde! Daray. Mijn Garay docht ick u hier te vinden

O Hemel grooter vzeught ghy noyt vooz my besinden.

Garaye. Hoe wel te passe voeght my d' Heere by u nu.

Daray. Wat Juffrouw is het vrient/ dien ghy daer hebt by n.

Garaye. Cleophile mijn lief. Daray. Soo moet ick haer begroeten.

Me-Vrouw ick acht de uur daer in ick u ontmoete/

En dat op dese plaets/ d' gheluckighst van mijn tijdt.

Cleoph. En ick ben in u komst op 't alderhoogst verblijdt.

Daray. Wat goet gheluck heeft u Me-Vrouw doch hier ghedreven?

Cleoph. Niet anders/ als de lust dien ick had al mijn leven/

Om eenmael Amadys met sijn gheslacht te sien/

't Welck nu (soo ick verhoop) wel haestich sal gheschien.

Daray. Hier komt den ouden Heldt/ verselschapt met sijn Sonen.

Keyfer. Princeessen die soo veer van onse Landen wonen/

Wy heeten u met vzeught ons harten welckom/

Hoe sullen wy dees deught vergelden wederom?

Cleoph. O'er dien ghy ons bewijst/ o Keyfer seer hoogh-aerdigh/

Met u beroemt gheslacht/ sijn wy in 't minst niet waerdigh.

Keyfer. O seght dat niet Me-Vrouw/ ghy kneust daer met mijn lof.

Komt laet ons treden soo het u beliest na 't Hof.

Florisel. Mijn ziele is van vzeught/ o schoone op-ghetoghen/

Om dat ick hier in 't Hof u sie met dese ooghen/

In wien berp schoonhepdt/ deught/ en krachten sijn vergaert

Daer dooz ghy zijt soo seer de Werelt dooz vermaert.

Daray. Neen loffelijcke Prins/ de deughden en de krachten

Die sijn in u volmaect/ in mijn noch te verwachten.

Vyfde Handelinghe. Tweede Vytkomst.

Keyfer, Florisel, Darayde, Florarban, Cleophile,

Garaye, &c. stom.

Keyfer. Darayde voeght u doch een wepnich by ons neer.

Daray. Neen soo het u beliest o wijt beroemde Heer

Ick sou aen Florisel seer gaten eerst mijn reden

Doen/ in het midden van u teghenwoozdigheden.

Keyfer. Spreekt op/ wat u beliest/ wy geven u ghehoor.

Daray. O wel-beroemde Heldt de wijde Werelt dooz/

Wanneer ick overdenck u Ridderlijcke daden/

Die ghy hebt tot u lof volvoert met schand en schaden/

Van soo veel Princen/ die u om Sidonia saeck

Veriepen tot de strydt begeerich tot de wraeck/
 Soo dunckt my dat het is niet meer dan enkel sothept
 Dat ich u tot den strydt beroep/ waer in de Godheyt
 Daltijd gonstigh is/ en geeft de oberhant:
 Maer wil de Ridder's vaeck/ eer dat hun is bekant
 De bede van een Vrouw/ haer die te doen beloven/
 Het welck haer lichtelijck van het leven kan beroven.
 Soo weet dan brave Prins/ dat ich Sidonia gaf
 Een bede/ dien sy my met puer vzaeghden af:
 Doch sonder dat ich wist wat sy begeeren soude/
 Vermits ich al te veel haer heus' heydt toe vertroude/
 Doen eyscht de snoode Vrouw/ (ich had het noyt gheloofst)
 Dat ich hier trecken sou/ en halen haer u hooft/
 Daer ich niet anders in kan doen/ als t' uwer eeren/
 Mijn leven laten hier om uwen lof te meeren.
 Maer Ridder eer ich met u in het kamp-velde treed
 En in de wraede strydt/ soo eysch ich oock een beed
 Van uwe hooghe hant/ die ghy my wel mooght gunnen
 Een deels/ om dat het u gheensins sal schaden kunnen/
 En ander deels/ om dat het d'eerst is die een Maeght/
 Dien ghy hier voor u siet/ een Prins heeft afgebraght/
 Verhalven hoop ich dat ghy my die niet sult weyg'ren/
 Wyl die meer tot u nut/ als tot u schaed sal steg'ren.
 In daden Ridderlijck/ in woorden heusch en soet
 Sijt ghy beleeft de Maeght die my dees eer aendoet
 Maer wyl ghy mijn beroept/ soo moet ich my verweeren/
 En d'upthomst vande strydt mach ons de tydt dan leeren.
 Hoe wel de Koningin Sidonia voortgaen
 Wel mocht van haren eysch en wraede wraeck af-staen:
 Vermits sy wel bemerckt dooz d'upthomst vande stryden/
 (Daer ich verwinne in gheweest ben 't allen tijden)
 De kleynheyt van haer recht/ waer dooz sy d'Opper-Heer
 Tot toornigheyt verweckt/ en meerbert my mijn eer.
 Wat grunel is het oock voor God en voor de Menschenen
 Dat haer de wrake dus doet na mijn leven wenschen/
 En dats haer eenigh kind/ dat sy van my ghenoot
 Op hoefert/ om daer dooz te vorderen mijn doot/
 Heeft sy noch niet aen soo veel Ridderen ervaren
 Dat my den Hemel wil voor haer ghewelt bewaren?
 Om dat sy u noch sent/ u Ridderlijke Maeght?
 Wiens lof het snel gherucht dooz al de Wereldt draeght/
 Die dooz u groote kracht/ en u behendigheiden
 't Sy Reusen/ Ridder's/ Monsters/ wat ghy hebt bestreden
 Hebt loflijck omghebracht/ en soo een stalen roem
 Verworven hebt/ dien ich gantsch onverganchlijck noem
 D heeft sy noch niet list/ stantvastigh doen beloven/
 Dat ghy my van mijn hooft sult crachten te beroven:

Florisel

Maer

Maer ick verhope dat de Heer my vooz dien val/
 Ghelijck hy heeft ghedaen/ oock voozt beschermen sal.
 Nu wat u beed belanght/ die sal ick u vergunnen/
 Het zy oock wat het zy dat ghy sout wenschen konnen.

Daray.

Beroemde Florisel ick danc u heus hept seer/
 Vermids ghy my bewijst dees onverdiende eer.
 En wat mijn bede zy/ sal ick u openbaren/
 Ghy sult op moezghen vzoegh met my na Guinday baren/
 Op dat den strijdt/ dien wy bepd hebben inden sin
 Gheschiede voozt ghesicht van Guindays Koningin.
 En tot verskeringh/ dat u niet sal misschieden/
 En ick verraderp en alle list wil blieden/
 Soo laet ick nu mijn Ged/ en Suster bepd te pand/
 Die soo langh sal alhier verblijven in u Land/
 Tot datmen seker weet/ wat end van uwe saken/
 De hooghste Goden dooz haer wille willen maken.

Florisel

Wel ick sal houden 't gheen ick u heb toe-ghesepdt/
 Dies ben ick tot de reys soo wel als ghy berepdt/
 Soo veer mijn Dader my de reyse toe wil laten.

Keyser.

D voozt is al ghegaen het aersten kan niet baten/
 Dies staen ick gantsch bedrukt u dese reyse toe:
 Maer Juffrouw/ weet dat ick 't om uwent wille doe/
 Vertrouwende dat ghy gheen valschept slaet ter handen.

Daray.

Er woud ick dat my 't byer der Hemelen verbzanden/
 Er ick met sulcken bleck mijn naem besmetten wou/
 En sulcken braven Prins met list verraden sou.

Keyser.

Wel dan/ op dat besprek mooght ghy byz heenen baren/
 Den Hemel wil u doch vooz ongheluck bewaren.

Vijfde Handelinghe. Derde Vyt komst.

Diana, Lardenie.

Diana.

Larden.

Helaes Lardenie, waer mach Darayde toeben?
 Me-Broutw/ ey wilt u doch soo hijster niet bedroeben/
 Ich dzaonde dat Darayde t'huys quam dese nacht/
 En dat hy Florisel ghevanghen met hem bzacht/
 En of hy al wat toest/ het weer is niet gheduerich/
 De winden en de Zee syn wonder wispeltuerich/
 Die houden hem van hier/ dat kont ghy dencken licht/
 Want sonder dat/ hy waer al langh vooz u ghesicht.

Diana.

Lardenie ick tel/ en ick hertel de daghen
 Van syn afwesen/ met een onuyt sprecklijck klaghen/
 Ich karm bast dach en nacht/ en roep Neptunum aen/
 Op dat hy bepligh hem laet op syn rugghe gaen/
 Hoe menich-mael heb ick gheklommen op den Toozen/
 En nae die gheen ghesien dien ick acht vooz verloozen?

Maer hyden docht my doen ick op den Tozen lach/
 Dat ick een heerlijck Schip van verre komen sach/
 De Seplen zwollen op/ de kroese witte baren
 Bespronghen 't weelich Schip/ of sy uptsinnigh waren/
 Ick hippelden van vzeught/ en docht in mijnen sin/
 Daer is mijn Engel/ ach daer is Darayde in.

Larden. Me- Vrouw verholijcht u/ want het kan lichtlijck komen/
 Dat het noch heden sal gheschieden na mijn dromen/
 Het lept my op het hart dat hy niet beer van hier
 Kan wesen/ ja my dunckt ick sie hem selven schier/
 Dus stelt u hert gherust/ en staecht u dzoebigh truren/
 Want syn afwesen sal vooz seecker niet langh duren.

Diana. O Hemel mocht dat schien/ soo waer mijn hart gherust/
 Want hy is de fonteyn de bozne van mijn lust/
 Kom gaen wy in ons hof/ daer ick in mijn ghedachten
 Syn blijde komste met lanckmoedigheyt verwachtte.

Vijfde Handelinghe. Vierde Vytkomst.

Darayde, Florisel.

Daray. Los zy de groote Goon/ dat wy hier zijn ghestrandt
 Dus gantsch voozspoedigh in Sidonia haer landt/
 Maer Florisel ick sal soo wijslijck vooz u sien/
 Dat u van niemant sal het minste leet gheschien.

Florisel. Op u ist dat ick doek/ (o Phoenix alder Vrouwen)
 Mijn hooghste hope set/ en uysterse vertrouwen.

Daray. Heer Ridder 't sal vooz eerst op 't hooghste noodigh zijn
 Dat wy ons houden in een onbekenden schijn/
 Op dat ons niemant kent/ vooz dat de tijdt sal naken/
 Met wille vande Goon/ een ytkomst onser saken.

Florisel. Doet soo alst u ghelieft/ het is my wel te wil.

Daray. Comt laet ons gaen nae 't Hof/ en houden ons gantsch stil.

Vijfde Handelinghe. Vijfde Vytkomst.

Darayde, Sidonia, Florisel, Lardenie. Don Florisel
 leght op een Koets te slapen.

Daray. Pu leydt den Helt en slaept/ en breeft vooz gheen bezwaren/
 Wilt hem o Iupiter ghenadighlijck bewaren/
 En sturt alsoo het hart van onse Koningin/
 Dat zy haer oude wzaeck vergeet dooz d'oude min/
 Nu dan ick mach gaen treen in haer verweende Zalen/
 En om haer Florisel te sien hier bapten halen.

Darayde met Sidonia en Lardenie uyt.

Daray. Hier heb ick d'eerste beed' volkomenlijck volbracht/

En Florisel zijn hooft in u ghewelt ghebzacht/
 Soo dat hem rechte voozt de alderzwackste Vrouw
 Seer lichtelijck het hooft van 't lichaem af kan houwen.
 Nu mocht ghy oock mijn beed volboeren/ o mijn Vrouw/
 Soo veer ghy wout dat ick mijn eed betrachten soude/
 Dat is/ dat ghy dat zwaert sult nemen upt mijn handen/
 (Hoewel het my voozwaer is gheen gheringhe schande)
 En 't alderschoonste hooft dat opt Datura gaf/
 Sult met u eyghen handt van 't Lichaem houwen af.
 Dan sal ick u terstont oock van u hooft berooven/
 Volboerende het gheen ghy my u deed belooven.
 Maer soo ghy dat gheraecht te wepgeren aen mijn/
 Wil ick van mijn beloft oock strack ontstighen zijn.
 Sidonia! Helas! wat sal ick doen : hoe moestelt d'oude minne
 Nu met de wzeede wzaeck in mijn verwarde sinnen :
 Dochtans nu moetet zijn. Kom gheeft my 't selle zwaert/

Sy dreyght te slaen, maer kan niet.

⊙ weechhartighe Vrouw/ waer vooz zijt ghy verbaert.
 ⊙ liefde hoogheyt eer ! wat middel sal ick binden/
 Om u nu met de wzaeck als vrienden te verbinden :
 ⊙ wzeede Florisel ! hoe pynight uwe Min/
 Verselschapt met de wzaeck/ een Jonghe Koningin !
 Ick had van herten graegh dijn leven dijn benomen/
 Maer dooz de liefde kan ick tot de wzaeck niet komen.
 ⊙ dubb'le mart'lerp ! o on-end' loose pijn/
 Hoe mooght ghy in een Vrouw soo langh begraven sijn :
 ⊙ Florisel hoe soet leght ghy en rust u leden :
 En denckt in 't minste niet op dese bitterheden/
 Helas! Darayde! ach! waer toe hebt ghy 't ghebzacht :
 Het langh ghewenste hooft heb ick nu in mijn macht/
 Dus hebt ghy u beloft volboert in alder eeren/
 Ach ! kond' ick wederom volboeren u begeeren :
 Maer 't is onmogelijck / want al myn kracht bezwijckt/
 En alle wzeetheydt upt mijn slaenwe boesem wijckt/
 Nu ick het soet ghesicht van Floriselles wesen
 Menschomwe dat my bzengh in hondert dupsent vzesen.
 Wel dan ghy soete wzaeck/ die my nu bzengh in noot/
 Ghy sult een oozsaek weer zijn van mijn wisse doot/
 De doot/ de soete doot/ is my op 't hooght van noden :
 Mijn Ziel beveel ick dan d'onsterfelycke Goden/
 Mijn doode rif het graf/ en de beschermingh van
 Mijn Dochter geef ick u/ als die 't volboeren kan/
 En Florisel de sozgh van haer aen een te houwen/
 Die haer na mijne doot met groote pzaecht mach trouwen :
 Het welck ick na sijn doot te doen wel had begeert/
 En nu ist bande Go' on gantsch anders omgekeert.

Wel dat gheluckigh zwaert/ die al mijn ducht sult enden/
Wilt u van Florisel in mijnen boesem wenden.

Daray. Hoe nu mijn Koningin/
Wat hebt ghy inden sin?

Larden. Ach wilt u granschap doch niet al te veel toe gheben.

Sidonia. Ick kan niet/ noch begeer/ noch wil niet langher leven.

Daray. Wat wilt ghy van u selfs dan selseber zyn een Deul.

Sidonia. Ja als ick sterben kan/ het doet ghelijcke veel:

Ontneemt my 't zwaert doch niet/ of ick sal u verbloeken.

Daray. Ghy moet u eyghen doot/ o Koningin niet soeken.

Florisel. Ramp wat sien ick hier/ hier speelt men om mijn hooft/

En dat belet Darayd om dat zy 't heeft beloofd.

Da schoone Koningin: springh-ader van mijn klachten/

Mijn leven of mijn doot is nu in uwe machten.

Darayde let het niet/ gheeft haer het selle zwaert/

Dat tot mijn onder-gangh den Hemel heeft belwaert/

Hoe kan ick doch mijn doot (dewyl ick eens moet sterben/

Van aenghenamer handt als van de u verwerben/

Oytmuntende Princes/ volboert nu eens de wzaeck

Daer ghy na hebt ghetracht/ de langh ghewenste saeck.

Hier leyt u Florisel op zijne knyen gheboghen/

Hier leyt u grootste vriend/ en vband vooz u ooghen/

Hier leyt de Griecsche Prins/ beneemt hem nu het hooft:

Daer al de wyde Werlt dus langh heeft om gheslooft.

Of soo u schoonhepts glans en u goet-aerdigheden

Wzaeck betoomen met de bzydel bande reden.

Soo bid ick u Princes/ ootmoedigh om ghenaed/

En dat ghy my doch wilt vergheben mijn misdaed/

Heb ick u veel misdaen/ dat sal ick lyden moeten/

Het welck ick met mijn doot bereyd ben weer te boeten.

Wat wilt ghy van mijn meer? want watter is gheschiet

Kan ick niet weer ontdoen/ noch al de Werelt niet.

O overbabe Vrouw/ laet doch de bzackhe tranen/

Die ick hier slozt/ u tot barmhertigheyt vermanen.

Siet doch mijn lyden aen/ en helpt my upt de doot/

Ach gundt my een van twee/ het leven of de doot.

Brenght my frax om den hals/ of wilt het my vergheben

En laet my nu vooztaen in vreed en ruste leven.

Komt (segh ick) daer is 't zwaert/ komt neemt het weder op

En drucht het met u handt dwers dooz u dienaers krop/

Nu tast het bypelijk aen/ ick sal my daer na voeghen/

Op dat ghy doch u wzaeck ten vollen mooght vermoeghen/

Of soo ghy selver niet de wzeethept aen kont sien/

Soo knijpt u ooghen toe/ en laet het dan gheschien.

Wat toest ghy Koningin? waer heen wilt ghy u wenden

Komt/ helpt my upt de rou/ of wilt mijn leven enden:

Want dat ick langher sou dus leven in de pijn/

Daray. Dat kan/ o Koningin/ dat kan niet mog'lijck zijn.
Ick bid u Koningin laet mijn de gonst ontfangen/
Vergeeft de misdaed/ dien hy heeft aen u begangen/
Dewyl hy schuld bekent/ Me-vrouw wat wilt ghy meer?
Larden. O soete Koningin/ ick bid u alsoo seer/
Wat isser met de wraeck of wreetheyt doch te winnen?
Ick bid u laet het na/ en steld het upt u sinnen.
Daray. Om u Daray des wil/ u doch bewegen laet/
En wyl hy het versoecht/ soo guind hem doch ghenaed.
Florisel. O schoone wilt ghy my die groote gonst verlienen/
Ick sal upt grond mijns harts u al mijn leven dienen.
Sidonia. O Goon waer sal ick heen? ist niet een vzeemde sacck?
De liefde die berwind de wreetheyt vande wraeck/
O Florisel! het schijnt dat u de Goden dragen
De grootste gunste toe in alle u aenslagen/
Die maken mijn ghemoed/ dat wreed was tam en soet/
Soo dat ick u misdaed dooz dwangh vergeben moet.
Dus rijst nu vander aerd/ want alle u misdaden
Sijn u vergeben upt een gonstige genade/
Lardenie gaet heen/ en seght mijn dochter an/
Dat sy mach komen sien haer Vader en mijn Man.
Florisel. O alder Werelts Roem/ Fonteyne van mijn rusten/
Du is mijn hart verheughd met hondert dupsend lusten.
Al leefd ick dupsend jaer / de tijdt die sou vooz mijn
Te kort zijn om aen u danckbaer ghenoegh te zijn.
Dat Tantalus verlost wierd upt sijn Martlarjen/
Hy sou hem in sijn luck niet meer als ick verbljen.
O spijse van mijn Ziel : uytmuntende cieraet/
My dunckt dat dooz die vzeughd mijn Ziel ten Hemel gaet.

Diana uyt.

Sidonia. Daer komt u Dochter aen. Siet kind het eerst u leven
D Vader/ dien ick heb sijn misdaed gantsch vergeben.
Diana. O Vader wellekam/ ick ben van harten blp/
Dat ghy noch levendigh hier eenmael komt by my.
Florisel. O soete Dochterken volmaecht in alle deelen/
't Schijnt de gelucken meer en meer in mijn verbeelen:
D Moeder is versoent / wiens vzienschap ende gonst
Ick niet te krijghen wist met al des Werelds konst.
En ick sie u mijn lief/ mijn Dochter vooz mijn ooghen/
De schoonste die opt Vrouw op aerd sou baren moghen.
Daray. De Hemel zy ghelooft dat alles is verkeert
Tot sulcken goeden end/ als ick wel had begeert.
Du dan Sidonia, beroemde Koninginne/
Ick denck wel dat u noch niet heel is upt den sinne/
Dat ghy de gene hebt u Dochter toe beloofd/
Die u van Florisel souw vzeugen hier het hoofd:

Du dan Sidonia ick sou ghewis vertrouwen/
 Dat ghy voor alle dingh u woort sult willen houwen/
 Ick brenghe u nu sijn Hoofd/ bemerckt of ick 't niet doe/
 Dies komt my oock met recht en reën u Dochter toe :
 En op dat ghy al t' saem (ghelijck als upt de dromen)
 In 't klaer en 't helder licht/ volkomentlyck mooght komen/
 Soo seghe ick u dan toe/ siet my te degghen an/
 Hier staet in 't Vrouwen kleet een jonghen Edelman/
 Een wel-gebozen Prins/ Agefilan by namen/
 En wat mijn stam betreft/ hoef ick mijn niet te schamen/
 Falanges is mijn Vaer/ en Alastraxere
 De stercke Koningin/ die soo veel wonders de/
 Dat is mijn eyghen Moer. En door de Schilderijen
 Van u Dianæ quam ick alder-eerst in Ipen.
 Ick brande vande blam/ de blam steeghe in mijn hart/
 En koochten in mijn boest/ met duldeloose smart :
 Dies heb ick plich met Arlanges mijnen Hebe/
 De Prins van Spaengien op de repse mijn begheben.
 Wy quamen herwaerts aen in Vrouwelijck ghewaet/
 Om datmen hier in 't slot gheen Mans personen laet
 Hoe eerelijck heb ick hier met de min ghestreden/
 Wat heb ick al verdriet en pijn daerom gheleden/
 Ick ginck vast guppen/ ja ick stierf schier daer ick gingh/
 Soo dat mijn leven aen een zyden draetsen hingh.
 Want laes/ ick dorst myn noot aen myn Goddin niet klagen/
 Maer moest het heymelijck hier in myn hart verdragen.
 Bedenckt eens Koningin/ als ghy dit al door-siet/
 Of ick u Dochter dan ben waerdigh/ ofte niet/
 Creedt eens in u ghemoed/ en vraecht aen u ghepepsen/
 Wat ick al heb ghedaen op soo verscheden repsen
 Tot uwer bepder dienst/ dienstwilligh sonder end.
 Falanges vander Star mijn Vader/ ick bekend/
 Is d'oorzaeck wel gheweest van al u bitterheden :
 Maer ick/ zyn Zoon/ ben weer een oorzaeck van u vrede.

Sidonia Het schijnt voorwaer een droom/ zijt ghy een Edel-man ?
 Falanges eyghen Zoon/ den Prins Agefilan :

Florisel En staet hier als een Vrouw/ wat kan de min al doen !
 Agefilan zijt ghy 't ! wie sou doch dat vermoen !
 O Vader waend dat ghy al langhe zijt verlozen :
 O Heer nu wort mijn vreughd weer op een nieu-gebozen !
 En dat Arlanges hem oock by zyn Vader waecht/
 Die hem niet eens erkent maer hout hem voor een Maecht.

Larden. O Prins Agefilan hoe hebt ghy ons bedrogen/
 Dat ghy ons als een Vrouw ghespeelt hebt voor de ooghen.

Diana. Myn tongh beklemt van schaemt/ ick smelt bekang van rouw/
 Om dat een Man by ons verkeert heeft als een Vrouw.

Daray. Optmuntende Princes laet u dat niet verdrieten/
 Want

- Want ick kon u ghesicht doch anders niet ghenieten/
En leven sonder dat/ Goddin ten kon niet zyn/
Derhalven hiel ick myn staegh in een Vrouwen schyn.
- Sidonia. Dus in een Vrouwen schyn/ wel dat komt seker aerdigh/
Agefilan ghy zyt mijn Dochters liefd wel waerdigh/
Soo om u hooghe stam/ u schoonheyt / kloeck verstant/
Als om u daden die soo ruchtbaer zyn dooz 't Lant.
Dus soo mijn Dochter u ghesinnicht is te trouwen/
(Doch met haer Vaders wil) soo mooght ghy haer behouwen.
- Daray. Wat seght ghy schoon Princes. Dian. Ick hou mijn daer in stil
En voegh in alle dingh mijn na mijn ouders wil.
- Florisel. Soo treckt dan plich upt u Broutwelyche kleden/
Want dat ghy haer dus trouwt dats teghen alle reden.
- Daray. Dat sal ick garen doen. Floris. Vermaerde Koningin
in. Dewyl het alles dus gheluckt is na mijn sin/
Wil ick in alder pl dit aen mijn Vader schryven/
En tot haer komste toe hy u mijn Enghel blyven/
Op dat sy al te saem hier komen op de Feest/
En met ons blydschap te verzoelijken haer Geest.
- Sidonia. Wat ghy doet in die saeck daer ben ick mee te vreden.
Florisel. Ick dank u seer mijn Son vol alle lofsijckheden.
Sidonia. Komt laet ons binnen gaen/ de maeltijd staet ghereet/
Op datmen dooz de vzeught de rouwe wat vergeet.

Vertooninghen.

De Keyser, &c. Florarban, Garaye, Cleophile, worden van
Florisel, Sidonia, Darayde, Diana, Lardenie tot
Guinday wellekom gheheeten.

- I. De Gziexsche Princen/ dooz dees onbewachte vrede/
En kennis van Darayd verbult met vzoelijckheden/
Versoeken Hoffelijck te Guinday met haer stoet
De Koningin/ die haer weer groote eer aendoet.

Daer Agefilan met Diana trouwt, in 't by wesen
van hun allen.

- II. Hier wort Agefilan met d' Edele Diane
Tot vzeught van peder een met groote pzaecht ghetrouwt/
En kryght alsoo den loon vooz al sijn dzoebe tranen/
Daer hy om haren 't wil sich vaech had me bedout.

Arlanges trout de Koninginne Cleophile.

- III. Hier trout Arlanges met de groote Koninginne
 Cleophile, dien hy soo langh heeft na ghegaen/
 Dies mozt met vzeught gheleecht de bzandt van syne minne.
 O Wyers mocht het u oock allegaer soo gaen.

J. S T A R T E R.

Gonst baert Nyt.

E Y N D E.

